



Filipe Alexandre de Andrade Sá
Moura

Continuação do Ser:
modo de Vida

Продовження буття:
спосіб життя

Са Моура, Філіне Александр де Андраде

Продовження буття: спосіб життя / Філіне Моура

ISBN 978-85-7869-175

Продовження буття: спосіб життя

Реальні історії Нельсона
Браса Перейри

Філіпе Александр де Андраде Са Моура

Спосіб життя

Те, що проголошено, що призначено... спосіб життя, тобто все, що ми успадковуємо від наших предків, те, що ми маємо місію продовжувати, коли досягаємо повноліття, те, що проголошено законами суспільства, де ми живемо в демократичній державі.

Іншими , все, що ми можемо набутися, знання, іншими словами, все, що ми шукаємо, коли знаємо, що ми побудували.

Чому?

Тому що, коли ми маємо справу з суспільством, в яке ми силою розуму, ми завжди повинні жити так, щоб бути прийнятною істотою, щоб суспільство сприймало нас як джентльменів, ми не можемо бути злими, просто більш гідними, ніж ми можемо бути; це те, для чого ми живемо, ми також знаємо, що між нами повинна бути допомога.

Чому?

Тому що ми створені для того, щоб служити один одному, тому виникає проблема, як сказати правду, коли зло для мене є більшим.

Чому?

Тому що ми можемо бути соціальною істотою, але можемо жити як дикуни.

Коли нас не б'ють рівні.

Але завжди є і буде сумнів, недовіра, яка завжди переслідує нас, якої нас навчають, якої нас навчають, і до якої ми йдемо, поки ми впевнені, що ми дійсно довіряємо, тоді ми служимо собі добре, тому що ми робимо добро.

Ми хочемо порадувати всіх читачів, які вміють читати книги, цими моїми книгами, які ви можете знайти в будь-якій книгарні, де вас захоплять теми, які ви хочете слухати і читати перед сном.

Ви складете мені хорошу компанію, ви ніколи не прочитаете і не побачите таких правдивих розповідей.

Як і ті, хто вважає, що має справжній досвід того, хто помилявся, але зміг вилікувати мене від усіх недуг, які мене переслідували.

Якою буде тема цього випуску?

Польотні звіти, можливо, не надто шокуюча тема, ми не хочемо шокувати читачів, але звіти правдиві і розказані так, як це було пережито в крутий спосіб.

Тому що я жив у рамках закону, вірив, уявляв тисячу і одну річ, відчував справжній тваринний інстинкт.

Ми хочемо перемогти силою, і ми відчуваємо .

Поза законом ця істота, про яку ми всі дізналися, може знайти нас, і це залежить від того, як ми звикли жити разом, адже, незважаючи на все зло, яке ми можемо зробити, воно ніколи не може вважатися злом.

Я думаю, що кожна істота має реінкарнацію.

Ми прагнемо жити так, як нам здається, легко, але це не так просто, і стає складно, коли ми порушуємо закон, і коли у нас немає грошей, щоб заплатити хорошим адвокатам, ми платимо більшу ціну.

Чому?

Якщо ми не можемо бути смішними, ми не можемо бути смішними.

Це моя історія, історія молодого людини, сина португальського батька, але народженого в Африці, я виховувався в Понтіні після того, як мій батько розлучився з моєю матір'ю.

Відтоді почалося моє справжнє життя, в якому я хотів жити легко, і, як я вже згадував, легко може стати важким.

Чому?

Тому що я завжди вірив, що закон прихильний до нас, коли ми каємося.

Але коли факти доведені на 100 відсотків, закон, яким керуються суди, може лише зробити злочин

що це сталося насправді, якщо не брати до уваги різні фактори, які, можливо, заплутають читача.

Чому?

Тому що було б важко донести до читача справжнє відчуття болю від непростення і можливості спробувати на смак скоєння злочину і відчути зло, яке ми чинимо.

Коли ми покинуті суспільством і є очима району, на які всі люблять дивитися.

Чому?

У вас є око для пошуку, яке походить від індивідуальних здібностей. Тому що ми завжди народжуємося зі спадщиною прогресу в житті, так що ми також можемо навчати і грікий життєвий досвід, і я все ще плачу за це!

Я народився в Африці і мав трьох сестер: Ельвіру, Кандіду і Сан. Це гарний початок історії, яка могла б стати блискучою, але виявилася не дуже гарною життєвою історією.

Я не відчував особливої злоби до людей, які виконують цю функцію, так званих тюремних охоронців, я завжди вважав їх ворогами, тому що не хотів визнати, що мені дійсно могло це зійти з рук.

Я скоїв кілька злочинів на своєму життєвому .

Я використовував цей термін, який був сленговим, з ким ми мали справу, це була форма сленгу, або ми також могли б використовувати термін "орієнтований".

Це були місця, шукали, і через те, як ми жили, це завжди були доки, де не було насильства або де насильство не було спокусливим чи провокаційним, тому що ми дійсно відчували себе добре від того, що ми робили. В очах суспільства це не сприймається позитивно, тому що жодне суспільство не сприймає, що інші можуть заробляти на життя злочинністю, якщо це не розглядається як необхідність споживати речовини, які можна використовувати для заробітку на життя.

здаються жажливими, але вони існують.

І як такі ми всі маємо свої вади, але як такі ми завжди сприймаємо погано, коли нам не подобається щось, що завжди було непомітним для нас, як погане, але це має велике значення розуміння місць, де ми всі виховані, це наше середовище, і життя разом змушує нас хотіти і мати амбіції жити добре і бути кращими, ніж інші.

Було б багато пустощів, як у дітей, з якими я виріс, але серед тих дітей була дівчинка, яка мені завжди подобалася, відколи я її зустрів, її день народження був у самий день, що й мій.

Вона мені завжди подобалася, з того дня, як я її зустрів, вона мені завжди подобалася, вона багато жила зі мною і з моїми сестрами, у нас були дуже близькі стосунки, це не було кохання з першого погляду, я вірю і вірив би, що ніколи не буде такої жінки, як та, яку я кохав, коли я вперше поцілував її, я відчув себе справжнім левом, нам усім подобається бачити себе в савані.

Той, хто має право на життя, рівне з усіма людьми, мати дружину і створювати сім'ю.

Хоча вона приймає мій спосіб життя і те, що кохання приходить лише раз у житті, я не відчуваю себе мудрим, і ніколи не вважав себе таким, але я зустрів їх усіх, вони були інтегровані в той чи інший спосіб, ми всі повинні бути пов'язані, я заплатив великий рахунок, але все тому, що хотів мати гарне життя.

Я був гарний у своїй справі, почав займатися пограбуваннями, почав з простих пограбувань, зробив кілька збройних пограбувань. Але потім я деградував через надмірне вживання кокаїну, мені було приємно його курити, і я не хотів від нього відмовлятися.

Це зводило мене з розуму, але я ніколи ні на кого не нападав під час пограбувань, якби не було реакції, мені не потрібно було б застосовувати насильство, мені завжди доводилося б пом'якшувати його в суді.

Я знаю, що якщо йти під дощем, то обов'язково промокнеш. хотіли забрати гроші або цінності, які вони мали при собі.

Оскільки я виріс у Понтіньї, Лісабон завжди був для мене цікавим, я бачив у ньому історичну та культурну цінність, оскільки читав книжки з історії.

Я бачив прогрес у тому, щоб мати гарне життя, мати жити гарним життям, як таким, іншими словами, я просто хотів грошей, я знав, що у мене все добре, я просто хотів, і мені було погано від цього, я просто хотів задовольнити свою залежність і відчувати себе соціально, в соціальному середовищі, щоб мені було добре з людьми і я відчував себе нормальним, нормальним у соціальному середовищі, у стосунках з людьми.

Я відчував себе домінуючим, думав, що я лев з гривною на голові.

завойовувати її територію і домінувати в її житті.

Ось так я підійшов до життя з дружиною!

Ну... Я бачив такий спосіб життя в позитивному світлі з точки зору шкоди, яку я міг би завдати людям, я ніколи нікому не завдавав шкоди так, щоб жорстоко руйнувати інших і залишати їх ні з чим.

Я лише скористався обставинами моменту і робив це лише заради грошей, заради швидкого вирішення проблеми куріння кокаїну, але я завжди продовжував те, що було неминучим, а саме те, що не народжується з людиною, або, можливо, ми можемо навіть успадкувати це, що причина, яку ми вивчаємо як людину, яка вживає алкоголь і курить наркотики, реагує в продовженні роду на гени в спадковості, яка залишилася в результаті запліднення.

Я настільки експерт, щоб розшифрувати все це і передати цю притчу читачеві, мовляв, я говорю про це, тому що мені довелося, це способи життя. Іноді вони сприймаються добре, іноді - погано.

Чому?

Тому що спосіб життя, якого ми навчилися, як я вже згадував вище, не завжди полягає в тому, щоб діяти зі злом, але нам прощали, щоб нас схвалювали!

Чому?

Тому що ми живемо за цим, за стандартами, ми живемо
Це форма амбіцій мати гарне життя.

Стосунки почалися, коли мені було 22 роки, в армії, але я не хотів йти, але закон вимагав. І ось тоді у мене з'явилися справжні стосунки, пристрасть, якої у мене ніколи не буде, як у Крістіні, і тут почалися стосунки, до яких ми всі прагнемо, ми всі хочемо знайти свою справжню кращу половину.

Я жив інтенсивним життям, я відчував, що якщо вона буде далеко від мене, мені буде погано, і саме тоді вона, ймовірно, скористалася тим, що трохи більше влади наді мною.

Я любив дівчину, я ревнував, але це не були хворі ревності, це були здорові ревності, і в цих ревностях не було справжньої хворобливої злости, яка могла б змусити мене змусити когось залишитися зі мною.

Чому?

Я думав, що я був самотній, і якщо я втрачу її, то втрачу жінку свого життя, але це сталося. Я хотів піти на центральну вулицю, а вона хотіла піти на дискотеку в Кампо Пекено, ми посварилися, і тоді ми розлучилися, можливо, це було не те, чого вона хотіла, її старший брат ніколи не сприймав наших стосунків. Я посварився з ним, але це було до того, як я почав любити Тіну, але це був збіг обставин, але він мені подобався, але він не приймав мій спосіб життя, він ніколи не говорив мені, але він також ніколи не показував, що він на моєму боці, знаючи, що я був на правильному боці.

Це було не дуже боляче, але він не приймав моїх стосунків з його сестрою. Він жив зі мною тільки через контекст, ми жили в одному районі, тому ми підтримували ті стосунки, в яких нас виховували.

Її мати була з Неласу, пані Консейсан, батька я не знаю, але він був хорошою людиною, Раулем.

Він навчився жити за рахунок дружини, і в якийсь момент ми проголосили його податковим інспектором району. Він був дитиною, але вже мав відчуття часу, він вже вчився.

І тоді я швидко зрозумів, незважаючи юний вік, що треба боротися за своє життя і за те, що я маю: батька, матір, дім, я ніколи не відчував нестачі в їжі, і ніколи не відчував. Тому що, незважаючи на низьку зарплату, яку отримувала моя мама, вона платила 11 ескудо за оренду і все, мій тато платив тільки за оренду, і все, але мені ніколи не бракувало їжі.

Тож це був початок кінця, іншими словами, відчуження може призвести до забуття, і я думаю, що це те, чого я навчився: втрата батька означала, що я мав реагувати так само, як і він.

Я дивився на нього як на героя, бійця, сина скромних людей. З його бабусею, Ельвірою, я жив шести років, поки не пішов до школи, що сталося? Я звик до бабусі, я закінчував школу, незалежний від безпосереднього нагляду батька, але в той час у мене ще не зовсім відкрилися очі, але було відчуття часу.

Я усвідомлював цей момент.

Це одні з найчистіших історій у світі. це так?

У наш час будь-хто може бути визнаний за свій життя, незалежно від посади чи соціальної ієрархії.

Тому ми виходимо з того, що нікого не можна ні в чому звинувачувати без доказів.

?

Саме так приймаються закони, і ми всі маємо до них доступ. не вбивайте, не крадіть і не гвалтуйте.

Але ми можемо повернутися до світанку людства, і такі події відбуватимуться знову і знову, тому що на цьому заснована історія.

Ми є безперервністю, тією безперервністю, яка завжди буде безперервною, тією, яка призначена.

І це абсолютна впевненість у тому, що ми живемо для чогось, ми не є продовженням перебування та існування на Землі.

Не знаю, я міг би варіювати тему, але це могло б заважати читачеві читати, відволікати від реальної історії, яка сталася.

Але це притчі, які завжди будуть існувати в книзі, тому що ми збираємося зробити ситуації, які були пережиті, більш конкретними і зрозумілими.

Чому?

Отже, ви бачите, що все це відбувалося в суспільстві, де завжди було здорове життя і порозуміння, частина суспільства, тому що в очах інших ми можемо бути навіть Юдами, але є одна дуже важлива річ у житті: ми посіємо, той плід і пожнемо.

Мій батько завжди бачив мене королем і хотів бачити мене королем, але я король, воїн, який не завжди може перемогти, і я почав дуже рано.

Коли я сказав, що те, що легко, не є легким, а складним, я назвав це полюванням.

Після того, як я вдарив її по обличчю, я відчув, що втратив її, я дійсно відчув це в моїх очах, пізніше вона намагалася повернутися до мене, але я не прийняв її, і почалася справжня історія злочину, але я вже мав судимість, я вже був розлучений, коли відсидів шість місяців у військовій в'язниці в Сантаремі, це була військова в'язниця.

На той час Арнальдо був засуджений, тому історія цієї людини вписується в мою подорож через тюремне середовище. У міру того, як книга розвивається, читач починає розуміти реальне соціальне середовище, в даному випадку тюремне .

Все було вкладено, щоб я міг жити добре, я вже розлучився з Тіною. І що я зробив? Випробував удачу.

Я навіть працював у метро Понтінья слугою столяра. Чорношкірі боялися мене, я працював з чорношкірими з Кабо-Верде, хорошими людьми, які хотіли кращого життя, якого вони не мали у своїй країні походження.

Вони шукали кращого життя в Португалії, якого не могли отримати в своїй країні, і саме тому їхні пошуки привели їх до імміграції з власної країни.

Португалію було легше шукати через її близькість.

Я почав відчувати близькість кабо-вердійців, спілкуватися з ними, кабо-вердійців називали поганими, тому що їм доводилося боротися з нерівністю, і коли вони приїхали сюди, в Португалію, їх не дуже добре прийняли, тому що відбулася заморська війна, і в той час я був ще дитиною, я був чаваліто, я прокидався, і тоді я почав те, чого ніхто не хоче від сина, я почав мандрувати, я ніколи не був блукачем, я був мандрівником.

Я вже мав досвід минулого, я бачив, як мої батьки розлучилися, коли мені було вісім років, я вже вчився, і тому я вже знав, що це не дуже добре для мене, я відчував відхід людини, яку я вважав героєм.

Бачачи цю втрату, ще в юному віці я зрозумів, що повинен допомагати мамі, але я по-справжньому любив свого батька.

Я проводив з ним кожне літо до 17 років, потім продовжував, коли був в армії, але потім почав віддалятися, що цілком природно.

У той час він навчався у Фігейра-да-Фоз у практичній школі транспортних послуг, де я проводив з ним канікули.

Мій батько був жорсткою людиною, у нього було важке дитинство, він втратив батька, коли йому було 14 років, і це була амбіція моєї бабусі - вирости в житті, мати більше підтримки і більше грошей.

Батько сказав, що його прощання було люблячим, воно йому сподобалося, тому що це було поспішне прощання, оскільки після прощання він більше ніколи не побачить батька, але він ріс, важко допомагаючи матері, він був сином, який найдовше жив у будинку своєї матері.

Я жила з бабусею шість років, але вона була суворою, вона походила з низів і виросла суворою, вона ніколи не дозволяла своїм дітям голодувати.

На той час він був шахтарем. Він шукав пропозиції з видобутку руди, але у нього нічого не вийшло. Він також був велосипедистом, потім пішов до армії і продовжив свою кар'єру там.

Він став нормальною людиною, він пішов туди через життєву необхідність, тому що він забезпечив те, що ми всі повинні забезпечити - самодостатність.

Це сталося тому, що він був жорсткою людиною, другом друга, другом своїх дітей, але він не говорив багато слів, але був поважним і чесним.

Це те, що він завжди хотів залишити мені, але було, ось так, це була , я трохи відійшла, я не продовжувала більш поглиблений супровід способу буття і способу життя, труднощів, які потрібно було подолати, і життєвих перешкод, забезпечила роботу, щоб забезпечити майбутнє, щоб мати можливість продовжувати рід, вони всі хороші діти, ми гідні бути його дітьми, але також був брак розуміння і лояльності з мого боку, я стала неслухняною істотою, як я вже казала.

Психологічне шмагання відчуттями тільки погіршило мене, бо я ніколи не міг побачити, що добро потрібно практикувати, але оскільки я отримав зло тільки через розлуку, я був здатний бачити тільки те, що потрібно практикувати добро.

Злю було в моїй голові.

І так все це тривало до самого акту засудження. З чого все почалося?

Розлука закінчилася, і тоді я почав але це був мій спосіб життя з минулого, і там я відчувала себе в безпеці від тривоги, від розчарування, яке я відчувала, але там я поклялася, що ти покидаєш мене, я більше ніколи не віддамся.

Мій спосіб життя полягав у споживанні та крадіжці, і тоді я все ще шукав її, я шукав її кілька разів, і тоді вона захотіла прийняти мене знову, я не знаю, ти змусив мене страждати, я не хочу знову відчувати це почуття, це було боляче, але я завжди повинен був жити, і я все ще маю її.

Я все ще думаю про неї, і саме тому я провів стільки років у в'язниці, постійно думаючи про неї, і саме тому я так сильно плеаю цю пристрасть, я ніколи не відчував нічого подібного.

Ліньйо, після трьох місяців попереднього ув'язнення я потрапив до в'язниці Ліньйо для засуджених, моя історія там починається з хоробрості істоти, обмеженої хоробрістю, з тим, з чим нам доводиться мати справу у світі інших, відбувається що: оскільки я знав, що дорога в ув'язненні може бути дуже довгою, я звернувся до джунглів, щоб дати собі раду, це був найпростіший спосіб поводитися з тими, хто скоює злочини і сидить у в'язниці, це світ, в якому панує закон тупості, і коли ти маєш справу з віслюками, ти повинен знати, як з ними поводитися, але якщо ти занадто розумний, то можеш впасти, тому життя там має бути пов'язане не стільки з землею, скільки з морем, це був мій порятунок, це був метод, який я обрав, і який приніс мені перемогу, але мій старт мав бути довгим, і це був неспокійний старт, тому що я опинився без дружини, без свободи, я опинився в пастці, загублений, і я був молодим, я думав про все, що може статися за ті роки, які я міг би провести там. І що я зробив? Я почав з того, що завоював повагу, це нелегко, хоча я не хочу вступати в жорстокі конфлікти, вони трапляються, тому що вони проходять через рутину, яку я пізніше зрозумів, рутину, побачивши яку, мені стало огидно жити, я ніколи не думав, що люди можуть заподіяти один одному стільки шкоди, тому що одні продають наркотики, інші є споживачами, тому що життя у в'язниці обертається навколо монополії на наркотики, тому я почав курити героїн, коли вже потрапив у в'язницю.

Я вирішив почати вживати героїн, але в жартівливій формі, мовляв, подивіться, я буду курити героїн, але наступне, що я дізнався, що я застряг і нічого не можу з цим зробити, але я навчився, як це робити, але про це буде пізніше, так от, початок був таким - життя у в'язниці, незважаючи на реальність, яка уникає задоволень, я змирився зі споживанням героїну лише тому, що знав, що це відверне мене від думки про секс, я живився хімічною речовиною, яка не давала мені можливості думати про це. У мене було платонічне кохання, це цілком законно, і у мене було велике кохання, але це те, що гарантовано, але недостатньо просто спробувати, недостатньо просто захотіти куритизавжди є аспект бажання бути лідером, бачити інших в ієрархії, які командують тим, що ти знаєш, що не , це боляче, це важко витримати, я вирішив нікого не жаліти, тому що я теж був там, я сплачував борг справедливості, але мій шлях був дуже поганим, якби я засвоїла цей урок раніше, я б виграла і не програла, тому що вийшла б на середині терміну, але мій імідж був спалений, у мене було багато довідок, є звіт про моє перебування у в'язниці, це був початок кінця, важкий початок, за який я не шкодую що курила цей наркотик, він допоміг мені вивільнити велику потребу, яку ми всі відчуваємо, логічно мати задоволення, свободу ходити красивою, в ці роки.

У кожного з нас були кохання, які я накопичив всередині, але це пізніше, зараз я збираюся поговорити про шлях, який є довгим, я не знаю, як кожен починає біля входу, коли він засуджений, тобто шукати добробуту, навіть в межах монастирського життя, але це все суб'єктивно, бо наше благополуччя може не подобатися тим, хто на нас дивиться, воно може не подобатися в кількох моментах, по-перше, це може бути крадіжка, по-друге, це може бути рабство, праця, по-третє, це може бути з дня на день ставати нянькою чи домогосподаркою, у в'язниці такі різні люди, що ми не завжди можемо знати, що діється в душі і що подобається кожному з них, багато хто обирає добро, щоб не постраждати, але крім усього цього є ще більш важливий момент, ви ніколи, ніколи не зможете купити дружбу, навіть якщо за неї заплатили у в'язниці, протистояння у в'язниці дуже жорстке, є ті, хто не має нічого, протистояння у в'язниці вільне, вільне з одного боку і сильне в цілому, я б віддав мільярд або що завгодно, щоб повернутися назад, вийти сухим з води, але я хотів йти цим шляхом, я хотів йти важким шляхом, це був , який я завжди не одразу усвідомлював, на моєму боці був психологічний фактор.

Відтоді я так і не знайшов у в'язниці шляху до добра, я не вірив у добро, я бачив лише зло. ? Тому що я відчував огиду до самого себе, тому що

В очах інших вона була нічим іншим, як піраньєю, піранья - це сленговий термін, який ми використовували, що означає владний, той, хто не хоче присвятити себе іншій справі, окрім тієї, яку вони звикли робити, вони завжди шляхом, який завжди веде до божественного, сила походить від цього, від надії та віри, і я завжди носила її з собою, я бачила там вбивства.

Але мені було байдуже, і вони залишили мене жити, ніколи не намагалися нашкодити мені, чесно кажучи, і саме з цього все почалося, я була дуже нестабільною, непередбачуваною, і директорка школи заохочувала мене продовжувати навчання, і я продовжувала, але не всі, хто навчався, мали підтримку сім'ї, гарантовану підтримку.

Вона завжди існує, коли вона гарантована легальним способом життя і можливістю заявити про те, що так, ось чому вона називається гарантованою підтримкою, в рамках закону це ті, хто дає нам зло, коли нас штовхає і б'є система, тому що через те, що у нас немає грошей, нас штовхають в систему, в якій, якщо є гроші, все йде дуже добре, правосуддя працює, тому що якщо їх немає, то все пропало.

Незалежно від того, наскільки вони в тебе вірять, вони нічого не можуть зробити, щоб змінити це, тому що вони посадові особи, і вони просто повинні про це повідомити, вони не можуть діяти, без вимог, які передбачені судами, якщо є скарга, відкривається розслідування, але якщо вони відкривали розслідування, я завжди був поза підозрою, тому що я знав свій шлях у в'язниці, я знав корумпованих охоронців, тих, хто перевозив наркотики до в'язниці, деяким це сходило з рук, інші потрапляли до в'язниці.

Деяких із заарештованих копів я вже знав, я виділявся, і в мене був епізод з одним із них, Альфредо, він був людиною ночі, королем ночі, оператором нічного клубу, справжнім королем мафії, він заслуговує на краще життя, він був колишнім офіцером поліції, тільки він на шлях злочину, я дуже радий згадати його у своїй книзі, тому що я навчився від нього кількох речей, хоча він був поліцейським, і у мене з ним був менш позитивний епізод у моєму житті, мене намагалися вбити у в'язниці Ліньйо, але на той час я вже був ветераном, я відсидів там п'ять років. Я знав весь персонал, і вони всі знали мене, і цей епізод погано вплинув на всю в'язницю, на ув'язнених, тому що я був натхненням для всіх них, я був прикладом, який вони бачили в мені, для забезпечення безперервності у в'язниці, тому що ми повинні були продовжувати працювати.

Я був там, і коли я сказав вище, що кабо-вердійці будуть моїм союзом, я не помилився, вони були, насправді, вони хотіли компенсувати той епізод, вони намагалися вбити мене, мені запропонували стати людиною на чолі, але я не хотів скористатися чийось союзом, я просто дав йому зрозуміти, що якщо я захочу, то він буде мертвий.

Але за іронією долі нічого цього не сталося, його лише побили, не вбили, він спокутував провину і намагався зміцнити мою дружбу з ним, але в глибині душі знав, що ніколи не забуде той епізод, я пробачив його лише тому, що він був смиренним і був обдурений тим, що про мене говорили, не ув'язнені, а керівництво, бо знав, що не зможе мене побити, тому відпустив його на волю, а тюремними наглядачами та керівництвом, бо він знав, що не зможе мене перемогти, він заплатить ціну смерті заздалегідь відпустив його, і коли я зрозумів, що він смиренний, я навчився поважати і приймати його, тому що він не був би живий, якби я не хотів його, але це не було того варте, це була просто висока ціна, яку потрібно було заплатити,

Мене критикували звичайні в'язні, які ненавиділи копів,
З мене насміялися.

- Нельсоне, як ти ставишся до цього хлопця?

Я прийняв його, тому що, крім усього іншого, він був професіоналом, він нажив собі могутніх ворогів у середовищі, в якому жив, будучи поліцейським, він мав багато знань, він знав людей і знав впливових людей, які могли допомогти, він погрожував мені припинити спілкування з цією людиною, інакше вони більше не матимуть нашої поваги, а ми - їх, але я дозволив йому жити, він був одним з нас, тих кабо-вердеців, про яких я згадував, звали Нельсон і Карлос, вони жили саме в тому районі, де я виріс, вони були моїм плечем, на яке я міг спертися, а вибухи почалися пізніше, і вони хотіли побачити, як вб'ють, але я відпустив його, я нічого не хочу від нього, що, я не маю нічого проти нього, і цих братів, Карлос був застрелений агентом PSP, у нього кримінальне минуле, він був дуже побитий, він грав зі мною в шахи, він був "експертом" у цій справі, він умів грати тільки на гроші, я завжди казав йому, що це не варто, ми граємо заради любові до сорочки, але на той час у нього все було добре, його спонсорували Мануель, Романо і Бадона, Ми ставилися один до одного як брати, була взаємодопомога, було все між нами, в середовищі, де злочинність підстерігає в будь-яку секунду, в мілісекунду, є багато, і іноді ти можеш потрапити посередині, і після того, як ми це зробили, я вирішив продовжити свій шлях, я багато конвоював всередині в'язниці, іншими словами, я забезпечував добробут деяких, і я

щоб заробити свій, іншими словами, рука руку миє.

Це був девіз, девіз взаємодопомоги, але завжди існував ризик потрапити в ситуацію, якщо нас до цього закликали, сталося вбивство в Ліно, я ніколи не сумнівався в цьому, це були хороші дні і дні задоволення, тому що я навіть був сповнений рішучості зробити це, я не міг цього зробити, я завжди думав про себе, я ніколи не думав про інших.

Все йшло дуже швидко, поки мене не перевели в Долину Євреїв після восьми років в Ліно, вони ніколи не хотіли мене і не приймали добре, вони хотіли нашкодити мені, але вони поважали мене, вони завжди чекали моєї необережності, якої я ніколи їм не давав. Була жінка, яка працювала в юридичному відділі, я їй подобався, і я пробачив її, але я пробачив її із задоволенням, день, коли вони влаштували мені пастку, був саме тоді, коли я був сильнішим, ніж будь-коли, я ніколи не розмовляв з ними, з поліцією, це була небезпека, я був готовий піти на все.

Незалежно від поганих речей, які можуть зі мною статися, тому що я отримав освіту, орієнтовану майбутнє, і зміг з цим жити, це сильний фактор для нас - бути такими, звикнути до цього і бути навченими, що життя таке, що ми живемо, щоб померти, ми просто виконуємо волю природи, вона забирає нас, коли це потрібно.

але коли мене перевели в Єврейську долину, але все це було позаду, почався новий цикл, це мій спосіб життя і мій спосіб мислення, не допускати жодних зловживань, у мене був свій характер, я варився в дуже малій кількості води, і коли я приїхав в Єврейську долину, я вирішив взяти новий курс, я хотів позбутися кошмарів минулого, хоча вони у мене були, минулого, у мене насправді їх не було, це був простий спосіб сказати, що все повертається, але це не так, що повертається, те повертається; ви просто повинні відпустити, дозволити собі заколисати себе фантазією, що ви дійсно панівна істота і ви власник всієї галактики, іншими словами, все дисфункціональне і все налаштоване для цього, тому що вони роботодавці і вони не контролюють працівників у своїх пригодах з крадіжками і можливістю сказати, що це легалізовано, це форма обману, одним з моментів, яким я найбільше пишаюся в Лін'їо, було моє завоювання, тому що, окрім того, що я отримав своє ім'я на цій площі, я ще й отримав її.

У мене була ще одна річ, це був момент "все або нічого", можливості перемогти або померти, це був девіз, який я мав всередині себе, сила жити і насолоджуватися тим, чого я не мав, поки я був замкнений, я ніколи не застосовував безпричинного насильства по відношенню до своїх товаришів, я майже плакав сльозами від зла, яке я бачив, як здійснювали інші товариші, які домінували в насильстві, і які були

можливо, вони змушували мене робити все, що хотіли торговці людьми, але я не став на більш важкий шлях, навіть якщо я був підсаджений на героїн, я поклявся собі, що якщо я хочу жити у в'язниці, я буду готовий вбивати і жити гідно, щоб вони не турбували мене, врешті-решт, це все негаразди моменту, це те з чим ми повинні мати справу, Хоча я не хотів створювати собі ворогів там, де їх не було, і ходити з поганим настроєм, були ті, хто намагався мені зашкодити, керівництво не любило мене, тому вони це робили, вони посиляли своїх інформаторів, щоб бути присутніми весь час, коли я був відкритий, щоб вони могли бути краще поінформовані, У них була нечиста совість, але одна річ привернула мою увагу і змусила мене змінитися, я багато в чому спирався на своїх вчителів, я відчував платонічну любов до деяких з них, і тоді все йшло добре, але потім човен перекинувся, вони забрали мене і відправили в єврейську долину, це було важко після восьми років, проведених в Лінго, Я залишив по собі величезну тюремну історію, тому що я знав їх усіх, а вони знали мене, і тому вони ніколи не хотіли карати мене на 100%, мене карали дисциплінарними покараннями, деякі за агресію, інші за словесну агресію проти охоронців, і так я зрозумів, що насправді маю справу з мафією, яка була більше схожа на натовп.

Я багато грав у м'яч, для власної розваги, насправді грав у все, що тільки можна було грати, я грав найвищим козирем, який тільки можна було, Туз пік, дехто казав мені, що я можу зрозуміти, що мені не пощастить з цією картою, і мені казали, що мені не пощастить з цією картою, часи змінюються, і саме тоді я почав розуміти, що життя не у в'язниці, а на волі, але я ніколи не хотів це засвоювати, але я знав, що це була моя сильна сторона; почалася драматична історія, яка закінчилася вбивством, було три брати, і всі вони вживали героїн, і героїн для них був потребою моменту, іншими словами, вони були залежні від нього, вони були наркозалежні.

Але в глибині душі вони були смиренними людьми, вони мали добрі серця, тому що їм треба було допомагати, тому що життя, яке вони вели, і я також його вів, було важким, можна навіть сказати, що це було рабство, тому що життя було таким, що кожного дня ми мусили курити, інакше у нас було б похмілля.

Але все це - результат способу життя, який є рушійною силою, тому що я навіть написав про цевірші.

Всі вони просили мене вірш, чи написати своїй дівчині, чи щось інше, вони завжди просили вірш, але я втратив себе, і саме під час споживання я прийняв цей спосіб життя, я знаю те, що знаю, і я не хочу нікого вчити, тому що у мене був досвід робити це в минулому, це зробило мене героєм того, хто був у смітті і зміг піднятися.

Це все звелось до того, як ми це пережили, як ми жили, як нам доводилося діставати наркотики, щоб курити, тому що якщо мені їх пропонували і давали, я їх не купував, я став сутенером для дилерів, щоб продати, вони повинні були гарантувати мені щоденне похмілля, Саме тоді я став сутенером для дилерів, мене за це прозвали, вони всі хотіли мені допомогти, давали мені наркотики на продаж, а я їх споживав, у мене було найкраще дозвілля, яке тільки може бути у наркомана, - курити наркотики.

Але я був відомий своєю спортивною майстерністю, своєю практичністю на тренуваннях, тому що я тренувався щодня, і це бентежило людей, які бачили мене і дивилися на мене, у них завжди була параноя, параноя, про яку я вже згадував у цій книзі, недовіра, яка є сумнівною, коли ми чинимо зло, ми завжди хвилюємося, чи не станеться зі мною зло?

Чесно кажучи, я звик до такого способу життя, і мені було важко інтегруватися в соціальне середовище після в'язниці, тому що це середовище, яке ми знаємо, це дуже маленький простір, де щоденна взаємодія призводить до того, що ми пізнаємо один одного, але фізично.

Ми всі хочемо бути головними, тому що вважаємо, що це наше право - хотіти завоювати простір, який дає нам впевненість у собі, опинитися в середовищі, де ми завжди маємо справу зі страхом, але це не страх, це просто впевненість, ми можемо подолати ситуацію, знаючи, як бути, знаючи, як говорити, знаючи, як бути в найтемнішому бізнесі, який тільки можна собі уявити, у світі наркотиків, він дуже великий він неосяжний, він безмежно великий, все, що можна уявити, коли ви говорите про злочинність, і все, що можна уявити в бізнесі, який не слугує для отримання прибутку, У цьому випадку крадіжка, торгівля людьми, іншими словами, важкі звинувачення, важкі речі, які потрібно робити, це також включає в себе експлуатацію, коли є хронічна залежність, коли самі люди знають, що у них немає виходу, вони залякані фактором залежності, ними командують, вони підкорені, щоб вимагати гроші у своїх сімей, які відчують біль від того, що бачать близьку людину в ситуації, коли вони не в змозі заробляти собі на життя.

Син, залежний від героїну, припускає, що все, що можна втратити з точки зору людської гідності, іншими словами, втратити всі цінності виховання, яке ми отримали, - бути кимось у житті, жити так, як нас навчили жити, тому що це цінності, які ми звикли шанувати з точки зору соціального порядку та етичних цінностей, які залишили нам наші батьки і які ми будемо проголошувати незалежно від того скільки у нас буде дітей, - це виховання, яке ми будемо виховувати, завжди є продовженням життя.

У Біблії написано, що ми народжені для того, щоб продовжувати рід, але ми також можемо прочитати в Біблії, що Каїн убив Авеля, свого брата, але він був благословенний і прощений, він був введений в оману. Іноді в житті трапляється так, що нас вводять оману, фатальну, ту, яка насправді написана, тому що вона написана досвідом і формою законів, за якими ми жили і вирости.

Чому?

Сила розуму завжди перемагає, і всі судження, які можна зробити про життя, іноді можуть бути, все зважається на один фактор: наклеп, не бути смішним, не бути тим, кого всі вважають смішним.

вони хочуть зневажати, принижувати; їм так добре, і коли не вистачає економічної влади, ми завжди обмежуємося грою, тому що вважається, що це теж гра, іншими словами, є люди, які кажуть, що треба вміти грати, це популярні приказки, щоб удача посміхнулася нам, якщо ми щось хороше, і щоб удача дала нам те, що ми шукаємо, благополуччя, гармонію, здатність допомагати, тому що нас цьому навчили, ми живемо спільним життям з нашими батьками, нашими братами, сестрами, бабусями і дідусями, тому що це наше покоління, тому що ми є продовженням їхнього бачення нас як істот, що походять від їхніх нащадків, тобто, іншими словами, вони знають, що ми здатні пізнавати один одного, знати, що вони наші і що вони завжди на нашому боці, але вони ніколи не люблять дивитися або мати члена сім'ї, який їм не подобається, у них є образ збереження життя, яке складається з прогресу, єдності, благополуччя, ніхто не любить цього мати, або бачити когось, хто є частиною нашої сім'ї або близьким нам, тому що, врешті-решт, ми всі люди, ми повинні мати справу один з одним, і сімейне середовище іноді хоче прийняти нас занадто багато, вони відчують, що вони володіють тим, що вони, і вони роблять це способом життя, про який пишуть у кожному богословському читанні, яке ви можете прочитати, іншими словами, у вивченні релігій.

Ми всі отримуємо моральні уроки, доречно, що ті, хто відчуває себе так близько до нас, хто робить все можливе, щоб бачити наших близьких добре, незважаючи ні на що, і ніколи не бажати їм зла, перед обличчям образу, який вони зберігають, і того, якого їх навчили, цінностей, якими вони керуються, не дозволяють їм добре подивитися ситуацію, яка, можливо, могла б бути вирішена, якби її іноді не розуміли неправильно. Іншими, це все дуже гарно, і ЗМІ також передають це так, як фасад, ми покажемо гарну картинку, на них також тисне влада, яку ми всі приймаємо як головну, це дуже важка тема, але вона має відношення до всього, що буде повідомлятися, вона існує, ми існуємо, ми будемо продовжувати існувати, освіта також дається тим, хто стверджує, що вони є володарями розуму, а іноді передають і хочуть роз'єднаності, вони всі мають одну спільну мету, яку потрібно підтримувати: благополуччя, благополуччя, яке може дати їм майстерність у всьому, до чого вони можуть прагнути, і вони хочуть благополуччя для суспільства, але всі вони жили і виховувалися з батьком і матір'ю, їм були відповідні умови, щоб вони могли просуватися в кар'єрі, до якої вони прагнуть, але вони також зазнають невдач, але вони завжди забувають і керуються іміджем; я підтримав цей дискурс, тому що мій обшир величезний у цьому житті, я багато чому навчився, я розвинув те, що повинен був розвинути.

Хоча я був ув'язнений, я ніколи не думав про кінець, я завжди хотів мати безпосередній контакт з персоналом установ, де я перебував, мою тюремну кар'єру я можу назвати так, це буде краще інтерпретувати в термінах цього слова, але це доведеться, це доведеться інтерпретувати найчеснішим і найщирішим способом, який тільки є в житті. Це пов'язано з двосторонніми відносинами, це відносини, які керують усіма націями, це питання суспільного інтересу, щоб захистити блага, щоб вони могли забезпечити добробут, який був встановлений у світі. Свобода - це найважчий предмет для розмови, ми можемо віддати всю нашу свободу, це найпрекрасніша річ у світі, це найбільша насолода, яку можна отримати в житті, це бути вільним, ми просто повинні знати, як подолати всі перешкоди, з якими ми стикаємося в житті. Їх існує величезна кількість, я почну з головного: соціальне благо, у всіх нас є одна спільна риса, ми подобаємося собі, ми можемо бути потворними, красивими, це не має значення, ми звикаємо жити разом, зовнішність - це ще не все; іноді за гарною зовнішністю я можу знайти менш гарну сторону, але це була сторона Аполлона, сторона краси, описана Ніцше, я йшов його автобіографією, це неспроста, сторона краси - це та, яка змушує нас мріяти, яка змушує нас обожнювати, вона приносить все хороше, але ось воно, добро йде пліч-о-пліч зі злом, як казав Ніцше

Коли ми говоримо про всіх істот, які існують на вершині Землі, ким би вони не були - політиками, суддями, мерами чи президентами асоціацій, - всі вони можуть бути харизматичними. Навіть телеведучі можуть бути харизматичними і мати почуття вдячності, але ніхто не може бути прощений, слово "прощення" означає, що у всіх нас є причина, і коли нам ставлять запитання, ми повинні припустити, що все, що ми робимо, спрямоване на користь законів, які керують суспільством, і що ми можемо жити відповідно до слова "закон". Ось звідки вони отримали право не бути покараними і бути визначеними законом, тому що все це поєднується, зловживання існує, існувало і буде існувати - це пролог.

І пролог походить від трансценденції, пізнання потойбічного, ми всі живемо, бо знаємо, що трансценденція - це більше, ніж потойбічне, це можливість бути, це можливість бути, це можливість навчати, мати все, але є ключове слово, яке все це позначає: філософія, спосіб життя, задоволення від життя, це те, що становить один з факторів трансцендентності, ми продовжуємо бути і продовжуємо жити так само, в еволюції буття, будучи породженими, бути покинутими не робить нікого погано благословенним добро, яке ми можемо практикувати, є божественним, тим, якого ми навчилися, це наша доля, яку ми пізнали

все залишено нам у спадок як великі цінності, тому вони звеличують себе в словах, які пишуть, але це все прославляння утримання влади і перебування у піднесенні, тому що все це могло б бути прекрасним, якби все було дійсно виконано і записано, це було б дуже добре.

Чому?

Ми вступаємо на найширший шлях людського гниття, ми є рабами узаконеної демократії, експлуатації ситуації замкненості та підпорядкування суворим правилам; іноді ми реагуємо не так, як зазвичай, заспокійливо, це називається трансцендуванням буття, перетворенням на найжорстокішу сторону буття, це те, що я відчув, я дізнався з власного досвіду, що гнів - це засіб для життя, для того, щоб жити і виживати, це розглядається і, таким чином, доводиться цінностями науки, яка домінує як безпечний спосіб життя, коли це має бути так, ми не можемо уникнути цієї проблеми, наші характеристики різноманітні, але всі вони впливають з одного і того ж, містифікації, немає істот досконаліших за інших, всі знають, як жити, для цього їм потрібна гарантована і надійна підтримка для кожної істоти, ми працюємо у співпраці, ми заробляємо гроші, щоб інші могли мати краще життя, безробіття, справа

Просто це досвід, який ви всі розділите зі мною, я назвав цю історію продовженням буття, вона буде продовженням цього видання.

Все почалося після того, як мої батьки розлучилися, мене прийняли до школи монахинь у Сан-Мігелі, так називалася школа, я проводила канікули з батьком, я була близько до нього, але після розлучення у мене не було добрих стосунків з батьком, і з цього все почалося, моя мати переїхала до Понтінї після розлучення, мені було близько 10 років, коли я приїхала і познайомилася з Понтіньєю, я втекла зі школи, я не приймала такого способу життя, але вони мене спіймали, Я був невинним, я знав, що існує сила закону, мій батько був військовим, я наважився піти цією дорогою через історії, які мені розповідав батько, про те, що він був чоловіком, який служив у війську, він служив нації, суворий чоловік, як я вже казав, але він дозволив собі захопитися пристрастю до іншої жінки, хороший чоловік, фізично сильний, інтелектуально теж, мені пощастило, що я успадкував його гени, він був для мене героєм, це було все навчання, яке згодом перетворилося на трансформацію.

Чому?

Я знала, що можу домінувати, з моменту, як я розлучилася, оскільки я залишилася з мамою, я стала незалежною, я завела мамі коханця, працюючого чоловіка, він працював на пошті і працює, він цінна людина, це теж почалося з цього, мені потрібно було допомагати мамі, і я стала домінуючою в цій справі, про все було добре, Я шкодувала про це, я плакала, але я перемогла, я думаю, що це найбільш доречна тема, я любила їх, як ніхто інший, на щастя, у них все добре, у них своє життя, це було нормально, що були суперечки, але вони завжди були праві, я була тією, хто був онімілий від трансцендентності бажання більшого, я хотіла мати, нічого не роблячи, я думала, що це легко.

Я почав працювати, щоб допомогти матері, але незабаром зрозумів, що не дозволю, щоб мною керували, тому почав працювати помічником оббивальника, тобто того, хто виготовляє конструкцію, яку потім оббивають, я працював у своєму районі в Понтінї, я працював там з Тонінью, хлопцем з мого покоління, у мене було кілька братів, але я був найулюбленішим.

Там працював хлопець, який робив каркас, щоб оббити диван, він був міцний на вигляд, і я не хотіла більше з ним миритися, агресивна поведінка.

Я вже пережив це з моїм батьком, тому я вирішив змінити ситуацію, я відчував, що маю здатність розвиватися в житті, це не тяжіло наді мною, але я міг зганьбити себе в той день, з бажання не зробити йому , але убезпечити себе, я кинув камінь розміром з долоню, але я кинув його неправильно, я хотів дати попередження.

Мене все одно прийняли, я продовжував працювати, а потім пішов за власним бажанням, але власник теж помер від ВІЛ, це була ситуація, яка мені не подобалася, я бачив, як він страждає від хвороби, але завжди поважав його, я втратив роботу, почав активну трудову діяльність, тобто на сленгу це означає бути головним, а не миритися з начальством, ми хочемо незалежності, я відчував себе сином лева, і поводився як син лева.

У березні 1996 року мене знайшли в метро Авеніда, тоді вже відбулася серія пограбувань у метро, були повідомлення про злочини, які там відбувалися, і цього разу прийшов ПСП і попросив нас , і все, вже запис, Тижнем раніше я був у суперблоці "Бенфіки", звинувачений у пограбуванні читального залу, але хлопець, який мене супроводжував, Рікардо, був обережним, недосвідченим, він прийшов з Овара і не знав міста, але він знав, що робити, він був наркозалежним, і на той час він був наркозалежним.

Оскільки я вживав кокаїн, я подумав, що було б добре мати милицію безпеки, тобто добре убезпечити себе на майбутнє, іншими словами, мати силу, об'єднання для прогресу.

Але тут з'являється структура, один з головних чинників здатності до лояльності, починається відступ, так я відкрив для себе те, що вже знав, що не можна довіряти, якщо не знаєш, але мій досвід був величезний, він був величезний, я був упевнений у собі, я був хороший у своїй , я вже здійснив кілька збройних пограбувань, я обрав шлях, щоб нікому не завдавати шкоди, просто забрати гроші.

Навіщо?

Щоб жити, я приєднався до цього способу життя, і в березні 1996 року, точніше 28 числа, мені повідомили про ордер на арешт, про який нібито повідомили, я просто повинен додати вступ до цієї теми, тижнем раніше мене заарештували в супермаркеті "Бенфіка", я спав у машині, власником машини був підполковник військово-повітряних сил, людина, яка вже була за кордоном, я звик спати там, але у мене все ще був будинок у Понтіньї, насправді тієї ночі я був з Рікардо, і ми вкрали зчитувальний пристрій і заснули в машині, ми були

Я був здивований і розбуджений агентами PSP, вони належали до суперполіцейської дільниці Бенфіки, але я не злякався і сказав Рікардо, щоб він не лякався, він повинен бути сильним і говорити "ні" до кінця, не було доказів протилежного, але він попередив мене, що можуть з'явитися копи, але я заспокоїв його, сказав, що все в порядку, що я випив багато віскі і хотів спати, і мені не хотілося йти додому, а я жив неподалік. Так і сталося, це був найгірший сумнів, який може відчувати людина, коли вона навчає і тренує ситуацію, яка може статися, того дня мені все зійшло з рук. Йому вдалося підкоритися моєму правилу нічого не говорити, але їх це не переконало, і вони пішли обдзвонювати всіх паркувальників по сусідству, щоб дізнатися, чи не знають вони про якісь пограбування, про синій програвач компакт-дисків, але ми вже вчинили кілька злочинів раніше, і всі вони були частиною пограбування і викрадення людей, Ми поїхали на допит в метро Авеніда, поліцейський відділок знаходився в Маркіз де Помбал, столичному відділку поліції Лісабона, нас допитували, я нічого не сказав, я не знаю розмови Рікардо, але оскільки я вже був в ідентичній ситуації за тиждень до цього, я довіряв йому.

Того дня ми вийшли з відділку, мені не було чого сказати, я довірявся його свідченням, щоб вийти сухим з води, я тоді отримував водійське посвідчення, працював, але вже отримував допомогу по безробіттю, я продовжував їсти.

Я отримав права, пішов здавати на , здав, я вже був за кермом, я почувався добре, мені було дуже весело, і тоді мені вручили повістку, я отримав ордер на арешт від судової влади, вони забрали мене вдома, я прийшов з тренажерного залу, я тренувався більше місяця, коли я прийшов у судову владу, я зрозумів, Коли мене в поліцейській дільниці Маркіза де Помбал, я нічого не сказав, але Рікардо все , я продовжував свої свідчення, на досудовому етапі це було судове розслідування, мені не було що їм сказати, нічого не було доведено за допомогою кричущого фактору. Тому я не міг прийняти таке рішення, це було б все одно, що здатися, можливо, було краще мати іншу позицію, сказати правду, співпрацювати, покаятися, але я судив по своїй мудрості, я також хотів пограти з правосуддям, суддя, який виніс мені вирок, був людиною, яка мала сумний життєвий досвід, одна з його дочок померла від передозування, а інші діти, що залишилися, також були підсіли на наркотики, мене попередив адвокат, або я говорю правду, або мені буде важко, але я довіряв собі.

Вона не мене так, як повинна була, вона не знала, як в рамках законності обов'язків, які вона повинна виконувати як представник закону, в той час у мене не було особистого адвоката, і мені його ніколи не надали, мені довелося найняти його після в'язниці, після того, як мене визнали винним, після того, як я був засуджений, після того, як я був засуджений.

Я знав, що перебуваю на роздоріжжі, були свідчення, я не хотів брати на себе відповідальність, я заплатив дорогу ціну за відсутність співпраці, і все це призвело до мого великого осуду, я навіть думав про самогубство.

Це був сумний день для мене, я поклявся собі, що переживу всі несприятливі ситуації, які можуть трапитися на моєму шляху, це був початок кінця для мене, я втратив свободу деякий час тому, я взяв важкий ланцюг і мені вдалося вижити.

Саме тоді, коли я виграв, я навчився мистецтву захищати себе через себе, мене всі поважали, в тому числі адміністративна влада, яка виконує функції в'язниці, тому що саме з ними доводиться мати справу, коли хочеш щось виграти, вони - господарі становища, іншими словами, вони - господарі території, на якій вони панують, вони думають, що вони є господарями, Їм наказано робити те, що має бути зроблено, йти шляхом лояльності, незалежно від того, як це може виглядати, як це може бути і що кожен може, але є підкорення, яке є дискваліфікацією, коли вони займають цю позицію, вони думають, що можуть бути господарями ситуації, вони не змиряються з найпростішою істотою, яка повинна жити, це прогноз того, що прийде.

Вони вчилися, і катастрофи, які вони вчинили, не одна, не дві, не чотири, їх було кілька, дуже багато, я називав їх розп'яттям найнещасніших, але я підняв свій бойовий дух, тому що завжди був високим, все почалося з мого вступу, коли я прибув до І.П. Ліно, це був важкий вступ, дуже важкий, я був сповнений гніву і волі до перемоги, я навіть думав про те, щоб втекти, якщо б у мене була можливість, але я зумів втриматися, і все це тому, що я зумів здобути повагу ветеранів, які були в І.П., і саме вони стали справжніми підпорою для мене, коли я вчився чернечому життю.П, і вони були справжніми стовпами для мене, щоб навчитися монастирського життя, я боровся, я бився, я домогся успіху, інакше мене б забули, всі мене пам'ятають, всі люблять мене згадувати, я був характерним образом, я став темним і холодним лідером, який не вмів любити, і цим я здобув славу в тюрмі, це були холодні вчинки тих, хто повинен був знати, як жити і триматися вершині Землі, щоб перемагати. Я швидко показав вихователям, помічникам, охоронцям і начальнику в'язниці, щоб вони допомогли мені виграти важку битву, я не відчував ніякої підтримки, я просто дивився на обставини моменту і допомога була варварською, сталося те, що не могло статися, я став дияволом в собі, але я не шукав неприємностей, я просто хотів жити і вижити, це був момент .

Ізабель - так звали директорку школи, де я відчував до неї здорову і приємну повагу. Вона завжди супроводжувала мене, завжди допомагала мені, але згодом перетворилася на фурію в мені, але я завжди поважав її. І все це через сильний тиск, який чинився з боку адміністративної системи, директора якої звали Жоао Г., людина, яка приїхала з-за кордону. людина, яка приїхала з-за кордону, вийшла сухою з води, коли його намагалися вбити, його історія добре відома, він очолював адміністрацію Ліно протягом декількох років, до мого переведення, я добре його пізнала, з ним навіть можна було поговорити, він був комунікабельним, цікавився темою, Він неправильно зрозумів мене, можливо, через заступників, я був добре відомий у професійному колі, всі поважали мене як товариша, а цей директор хотів досягти вершини своєї кар'єри, іншими словами, я тут, щоб домінувати, я тут, щоб виграти, чого б це не коштувало, мене будуть поважати, такою була його мета, серед іншого, він міг би сказати більше. Однією зі справ, яку він найбільше відстоював, була торгівля наркотиками, йому подобалося допомагати наркозалежним, але він вимагав це ціну, він грався з законом, він мав впливову владу, йшлося про оцінку клопотань про тимчасове та умовне звільнення, про звільнення з відкритим режимом, він не був поганим хлопцем, не деградує лише ті, хто бере приклад зі своїх, і я обрав важкий шлях, шлях, яким ніхто не любить іти, але я вирішив іти ним, іти тим шляхом, який найбільше підходив мені.

Мені було визначено, коли ви говорите про долю, іноді ви маєте рацію, ви не дуже далекі від реальності, у мене було багато снів, коли я був дитиною, і це були сни, які перетворювалися на кошмари, перехід у пустелі, який я вже передбачив, я вже бачив своє майбутнє, але все це було зображено мені уві сні, Мене навіть супроводжували відьми, яких так і називали, вони передавали мої сни, бо мусили, сила жінки була великою, вона допомагала мені, але після мого арешту прокинулася цікавість, у мене була велика суперечка з братом і я хотів бути кращим за нього, здорова суперечка, він хотів бути і є таким же, як я. У той час ми ходили на полювання на водяних змій, щоб прицілитися, грали в снукер, іноді нам траплялися сильні суперники, але ми завжди перемагали, я знав, що він хороший; сьогодні він лейтенант в армії. Мій батько надавав мені найбезпосереднішу підтримку, яку тільки міг, він допомагав йому, допомагав з навчанням, і все це тому, що ми розлучилися. Ми знаходимося в середині мого в'їзду до Лінійо, це було важко, з самого початку охоронці хотіли познайомитися зі мною ближче, це був нормальний в'їзд, якщо говорити про атмосферу там, це була атмосфера вимоги, і охоронці, і в'язні хотіли перемогти, там був хороший директор, Мануель, але він був корумпований, але він нікому не шкодив, він просто перемагав і робив свою роботу, а також допомагав, протягом трьох років я був під його крилом.

Його зняли з посади в'язниці, але він став президентом парафіяльної ради, але він так і не зміг позбутися того, що змусило його покинути Лін'юй, він був хорошою людиною, він бажав усім добробуту і в той же час нікому не завдавав шкоди, потрібно було провести деякі роботи, у крилі "Б", яке вважалося крилом-вбивцею, його прозвали крилом-вбивцею, за все, за інфраструктуру зверху, і коли ви приймали відвідувача у вітальні, вода падала донизу, це було наслідком недостатнього обсягу, нам доводилося тримати парасолі відкритими, тому що ми жили в такому корумпованому середовищі, що начальник в'язниці пропозицію, засновану на грошах, які він міг експлуатувати, від Головного управління тюремних служб, йому це зійшло з рук, пропозиція базувалася на облаштуванні тренувального майданчика, тобто футбольного поля, це був брудний бруд, дуже важкий, це було його прізвисько, ви також могли б назвати його Стрункий, але він був хорошим, він також вмів ходити, він знав, як маніпулювати

система, якщо була корупція, то треба було нею скористатися. На той час я був на півдорозі до 16-річного ув'язнення, відсидівши вісім років за збереження таємниці, але це не мало закінчитися найкращим чином, тому що були ті, хто постраждав би, тому що так має бути, це частина системи, система влаштована таким чином, що має бути виправдання, і так минув ще один рік, це був третій рік, коли я був у Лін'юй, і настала справжня дилема

корупції, продаж наркотиків з дозволу голови управління, вони маневрували всім, використовуючи ув'язненого, якому вони довіряли, потужного наркодилера, який заробляв на життя продажем наркотиків, його звали Луїс Торрес, у нього навіть був син у в'язниці, була пропозиція від компанії SKIP, коли вони робили і наповнювали мішки, вони платили хіс, мене навіть запрошували туди на роботу, я не прийняв її той факт, що чоловіки, які мали виконувати цю роль. Вони дали дозвіл на оплату наркотиками і залишили їх собі. гроші одразу ж були переведені за допомогою комп'ютера, і ось у Мануеля Т. виникла справжня проблема. До того часу ми мало що могли зробити, було судове розслідування, були навмисні перекази, іншими словами, давайте очистимо наш імідж, але вони не могли очистити все це, вони звернулися до суду, у судовому розслідуванні були відповідачі, широкий спектр свідчень, але я не давав свідчень, мене навіть не викликали, я не збирався багато говорити, я просто хотів захистити свої активи, я відчував, що варто займатися цією справою, що я можу щось отримати, якщо промовчу, але я не знав, що мені доведеться заплатити дуже високу ціну. Констебль Пардаль залишився поза пенітенціарною службою, шеф поліції Аморім був змушений достроково піти на пенсію, Мануель Т. навіть став мером парафії.

Відбулася зміна керівництва, наступним прізвищем в адміністрації в'язниці став Жоао Г. У мене були амбіції, занадто великі навіть для цього контексту, коли почалися роботи у крилі Б з реконструкції умов, половина крила була закрита для робіт, я опинився в камері з Карлосом - він був сином матері університетського професора, він був секретарем директора школи, але він був наркоманом, час від часу вживав наркотики, Він був хронічним наркоманом. Я відчував до нього співчуття, бо бачив, що він весь час програє, що він не може розвиватися, що він змирився зі споживанням, але він був розумним, він був проникливою людиною, але в наркаторгівлі заправляли чорні, у нього були проблеми з ними, він навіть просив захисту, коли я сидів з ним у камері, але смішно, що ніхто ніколи не говорив зі мною і не вимагав грошей або боргів, які він мав сплатити, я навіть захищав його, але його зрадили, він залишив мені борг за героїн людині, яка вже побила його за борги, я прийняв це і був винен йому, Я не боявся цього, бо героїн перетворив мене на дику істоту, тотальне домінування, саме відтоді мені довелося вести важке життя, це було вершиною моєї люті бачити, як хтось страждає, бо вони всі дали мені причину, я мав кілька рукопашних боїв, вони не змогли мене , я виграв справу, вони всі потребували моєї підтримки після цього, щоб функціонувати, продавати і бути в ладі з людьми.

У мене був безкоштовний героїн, я був задоволений, тому що у мене були вражаючі цінності, я був товаришем, я був другом, захищав справу, але у мене було дуже сильне відчуття, що ніхто не буде мені суперечити, навіть коли я вживав героїн. Вони всі навчилися поважати мене, вони були злочинцями, вони всі знали один одного тому середовищі, в якому ми перебували, їх поважали, вони самі мене ненавиділи, вони запропонували мені героїн, щоб я пішов вчитися, це був єдиний, на їхню думку, спосіб мати здорове заняття і вчитися, це було продовженням циклу споживання, я відчував себе добре, я звик до цього, і це позбавляло бажання їсти і займатися сексом, це був ідеальний спосіб провести час в ув'язненні, не переймаючись проблемою сексу та їжі.

У 1998 році мене перевели до Vale de Judeos на курси тесляра, але я не закінчив їх через десять місяців і повернувся до Ліньйо.

Я пішов прямо в покарання, це був так званий режим 111, жорсткий режим, в якому ми чекаємо розслідування, яке може призвести до санкцій або дисциплінарних наслідків, я заплатив, я заплатив ціну за те, що відстоював право, яке я мав, - мати телебачення, радіо, але вони забрали все це у мене, і всі знали мене за ім'ям, яким я називав свій дім.

Сусану мені подарувала мама, це було дивовижно, тому що у мене в камері завжди був телевізор. Іноді я вигадував різні речі, я брав його і закладав, я брав його напрокат, щоб користуватися ним у дні, коли я відчував себе слабшим, але я мав безмежну любов до нього, я був готовий вбити його, якщо хтось зіпсує мене, я робив це кілька разів, я почувався погано.

Я зайшов у 111 камеру, і мене почув начальник в'язниці, начальник Аморім, мозамбіцького походження, але португалець, високий чоловік, але худий, він не був поганою людиною, він просто хотів, щоб територія була під його контролем, він хотів, щоб тут було тихо, ось як він сказав мені, щоб я перестав так говорити, інакше ми, я сказав, що так, я можу засмутитися, я був готовий до цього, тоді я вийшов з кабінету начальника, тобто з його столу, він працював там багато років, охоронець Баптиста, Він багато пив, але був чесним, він не хотів нікому заподіяти шкоди, він був як бос, він хотів, щоб все було, я був здивований цим охоронцем, він спробував напасти на мене, йому це не вдалося, там були інші охоронці, які були там, біля АТС, і вони побачили плутанину, вони оточили, вони знову спробували напасти на мене, їм це не вдалося, це ще кілька хвилин, але їхня наполегливість викликала мій опір, саме тоді з'явився охоронець, якому було близько 50 років, охоронець Ферро, він заговорив зі мною,

Він сказав мені зупинитися і що ніхто не збирається мене бити, але я вже вдарив охоронця Батісту і начальника в'язниці, начальника Аморима, я не завдав їм великої шкоди, я знав, що програю, тому він сказав мені, що ти підеш в наручниках в павільйон безпеки, я був в наручниках в присутності начальника, він був тим, хто наказав це, він наказав охоронцю Ферро, і я пішов в безпеки, начальник наказав мені зняти наручники і наказав зайти в камеру, тому що я перебуватиму під охороною, доки не завершиться слідство.

Чесно кажучи, я завоював повагу до цієї людини, він був чоловіком, він був начальником, він подавав приклад, тому що установами, які представляють сили репресій, треба добре командувати, щоб усім було добре, щоб усім було добре. Для мене він був найгуманнішим начальником, якого я коли-небудь зустрічав. Я був покараний, як це було б логічно, я мав би заплатити за сам вчинок, але я також здобув їхню повагу, вони перестали втручатися в наше безпосереднє життя, в те, що нам доводиться виживати, навіть у в'язниці ми живемо, я називав це негостинним місцем, яке тотожне самому словосполученню, з місцем, де нічого не існує, Ми живемо лише заради того, щоб жити, але ми повинні вірити, я вже чув про вбивство, було кілька *mateações*, це сленгове слово, яке використовується в кримінальному житті, іншими словами означає вбивство, тож я вже вчинив кілька ситуацій, які могли погано закінчитися в тюремному середовищі, що супроводжувалися

з Гуго Раста, Раста - це його прізвисько, він потрапив до в'язниці, коли йому було 16 років, він жив в угорському кварталі, я познайомився з ним у той час, коли він відбував покарання в охоронному павільйоні, я побачив молодого хлопця, якому вже було кілька років з Ліно, і я з ним зв'язався

Він дав мені сигарету, але я перестала його бачити, тому що ми були замкнені протягом багатьох годин, це було знайомство, це була мить, тому що я бачила його там, він був там, у крилі "Б", крилі, яке вважається вбивчим, він був у крилі "А", тихому крилі, там сиділи в'язні, які працювали і хотіли бути спокійними у в'язниці, але там були споживачі, були наркоторговці, і був один, який досі у в'язниці, його звали Дельфім, я поясню історію через хвилину, він прийшов до мене, я швидко його розгледів, коли вперше зустрів, він був хитрий, Він був хорошим чавало, але у нього також було дике дитинство, через шлях, який пройшли його батьки, повернувшись до Кабо-Верде в пошуках кращого життя, через історичні зв'язки, які існують у знаннях і розглядаються як такі, їм довелося труднощі, вони вели не дуже легке життя, їм довелося жити в угорському районі, районі, де жили переважно вихідці з Кабо-Верде, будівництво будинків було не дуже добрим, але вони пропонували мінімальні умови, не спати на вулиці, мати дах, яким би жалюгідним він не був.

тобто вони мали освіту, їхні будинки були чистими та охайними, як у тих, хто мав справжню освіту, але існувала соціальна нерівність, їм доводилося багато працювати, і ці люди були хорошими людьми, вони любили балувати своїх дітей, але у них не було часу на них, вони повинні були працювати, щоб мати чесне життя, життя в достатку, Це правильно, і іноді відстань може викликати шок, діти починають дорослішати, вони проводять багато часу далеко від батьків, законної довіреності, коли ти хочеш вирости, бути незалежним, бути самодостатнім, шукати те, що було хорошим, але воно потрапило в наркотики, це був контакт, як той, який я мав, коли відбував покарання, але який я потім , Оскільки я втратив зоровий контакт і не мав часу на більш безпосередній контакт, я не запам'ятав його, але він прийшов до мене, я був у палаті Б і багато займався спортом, і він пройшов повз мене і сказав, чи не хочу я зіграти в карти, типову кабо-вердецьку гру біска, і я подружився з ним там, але це тривало набагато , і триває дотепер, але в той час він також вживав героїн, і тоді я згадав, що бачив його в інтендантстві, там відбувалися темні справи, чорний ринок, де все , поки ніхто нікому не шкодить, це було в поганий час, і я одразу зрозумів, що хлопець був хитрий, у нього була душа, його зовнішній вигляд був растаманським

Великий, дикий, але доглянутий, таким я його побачив, коли вперше побачив, і зрозумів, що це хлопчик, який в очах суспільства є таким, злочинцем, людиною, яка живе на маргінесі суспільства, але всі хочемо мати нашого добробуту, щоб ми могли захистити себе, щоб ми могли подбати про свій добробут. Але ми також знаємо, що добро йде пліч-о-пліч зі злом, і дії, які з цього випливають, ускладнюють життя, його перевели з палати А до палати Б, він сидів у сусідній з моєю камері, в камері з Тікіньйо, ще одним кабо-вердійцем, Браво також деякий перебував у камері, після зустрічі з ним я зрозумів, що він був у камері тривалий час, у них будуть різні історії, історію Тікіньйо я розповів пізніше, того ж ранку після ночі переведення Тікіньйо повернувся до палати А, він домовився з керівництвом, співпрацюючи, поклавши іншого в голову бика, це ще один вираз, який також використовується в сленгу, який означає залишити іншого висіти, щоб він міг врятуватися, він не виглядав погано, він був посередині, і ми добре ладнали, але Уго залишився в крилі Б, тієї ночі ми розмовляли через вікно, ми могли зв'язатися один з одним таким чином, ми були дуже близько, і я почув багато шуму в камері, це привернуло мою увагу, всередині в'язниці ми повинні мати уявлення про те, що відбувається.

Небезпека - це те, що змушує нас жити і допомагає нам перемагати, вона приносить нам душу волі до життя, душу, яку ми всі любимо втілювати, сильну душу, сповнену відваги, спритності та хитрості.

Вночі перед наступним ранком ми розмовляли вперше за довгий час.

Коли я почув шум, то запитав, чи не відчинити мені вікно:

- Хто там?

Я почув , сказав він мені:

- Я Уго, плюс Тікіньйо.

Це був їхній спосіб покарати його за злочин, який вони скоїли того ж дня, коли їх перевели до крила Б, це була рутинна, саме тоді він сказав мені, що коли вони відчинять двері, в даному випадку камери, підемо зі мною до крила А, але він сказав мені мовчати, але я подумав, що це ж Г'юго, він був зіркою, він був людиною моменту, він був залежним від героїну, він вимагав, щоб дилери постачали йому наркотики без грошей, це був обов'язок, він вимагав цього, бунтівний хлопчисько у величезному сенсі, саме тоді сталося пограбування, я відчинив двері, я не вийшов, але я знав, що він вийде, я знав, що в крилі "А" було щось гаряче, сленгове слово "гаряче", яке кримінальному жаргоні можна розуміти як рутинну подію для тих, хто ходить на вулиці.

ти мокнеш під дощем.

Потім я вийшов з камери, зробив свою звичайну рутину - поснідав, потім пішов на тренування, в школу, на заняття, того ранку за сніданком я здивувався, що не побачив їх, тому що це була моя рутина, я також шукав їх, я був залежним, але я ще не був по-справжньому залежним, але я вже встиг зробити кілька пограбувань і вже вимагав гроші, Вранці вони прийшли розповісти мені, хлопців, які також були споживачами, називали піраньями, вони шукали життя більш чесним шляхом, але завжди обманювали, тому що залежність також вела їх до цього, Г'юго пішов до павільйону охорони з Тікіньйо, але з'явився ще один, Зе бола, Анголець, який жив у Челасі, я ніколи не мав до нього добрих почуттів, бо дав йому спортивні штани з району Емілію, а він хотів пограбувати Емілію, він знав, що це мої штани, він кілька разів дражнив мене, але мені було байдуже, Я не звертав на це уваги, вони побилися, Емілію з Байрру-Алту виріс там, у Байрру-Алту, він був нахабним, ми були з одного виховання, і він хотів захистити те, що належало мені, він хотів захистити честь бути сусідом, мати зв'язок з дитинства, за ним підтягнулися ще кілька хлопців, Профета, теж з цього району, і тоді почалася ця мерзенна бійка: Зе бола був сильним і важив близько 90 кг., Емілію

Він був сухим, типовим африканським хлопчиком, оскільки був худорлявим, він захищав свою честь, він зіткнувся з ситуацією, Зе бола хотів його з 3-го поверху, саме там відбулася суперечка, це було нелегко, але він знав, що у нього є хитрість, щоб жити, і він повинен пережити це питання. Після того, як Зебола зняв штани зі свого спортивного костюма і тримав їх у руці, вони почали сперечатися; Я знав, що Емілію переможе, але ніколи не думав, що все закінчиться так, Зе бола хотів скинути його з третього поверху, він схопив його за ноги, Емілію зробив те чого навчився, в останню чергу, я той, хто повинен рятувати себе, він схопив його за шию і змусив її зламатися, іншими словами, в той момент, коли він схопив його за шию, він не відпускає, перед ним був поручень, або біля входу в камери, неважливо, і він не забезпечував великої безпеки, в цьому випадку він став непередбачуваним, з першого моменту я подумав, що вони збираються впасти, іншими словами, я очікував дії, Але потім я подумав, і у мене ще було кілька секунд після того, як я побачив і передбачив це, і я думав, що цього не станеться, але це сталося, Емілію схопив його за шию і не відпускав, і з силою, яку показав Зе бола, він поєднав дві монументальні сили, не тікаючи, коли ти маєш рацію, це завжди було нашим вихованням, вони впали з 3-го поверху, я навіть думав, що пошкодження будуть більшими, я навіть думав, що один з них може померти в тій ситуації, але, на щастя, вони були врятовані, сила розуму завжди перемагає, думаю, що влаштовано в житті, зараз я трохи відійшов від теми, до

щоб мати можливість пояснити весь пройдений шлях у цьому контексті, в якому ми постійно зустрічаємося з людьми, ми підтримуємо зв'язок, тому що саме вони допомагають нам говорити і обговорювати ситуації, це все добре, якщо це сприймається і робиться саме так, ми можемо навіть мати життя, пов'язане з наркозалежністю, але ми відчуваємо себе добре, тому що ми залежні від наркотиків, але ми є людьми, які обговорюють теми, на найрізноманітніші теми, ми багато , щоб мати можливість обговорювати речі, це завжди було нашою сильною стороною, але, як я вже казав раніше, я просто хотів продемонструвати, чому я кажу, що у мене ніколи не було хороших почуттів щодо Зе бола, Зе бола зламав руку, Емілію нічого не постраждав, він був неушкоджений, але він пішов у лікарню того дня, про всяк випадок. Зе Бола провів близько трьох тижнів у тюремній лікарні, йому вставили платину в руку, це була його найбільша проблема, я був щиро радий, що їм це зійшло з рук, я пробачив йому цей вчинок, але я знаю, що він завжди мав на мене зуб, але це , я зрозумів ситуацію і дозволив йому ходити.

Того ранку, десь близько 11-ї години, Зебола також пішов до павільйону охорони, я знав, що з ним був Гуго, я бачив його кілька разів, вони були в павільйоні охорони.

і вони застосували найжорсткішу санкцію у в'язниці, яка називається "манко", це ізоляція, ти не повинен мати нічого в камері, окрім речей, у тебе є рушник, простирадла, книжка для читання, ти не можеш мати запальнички в камері, і ти замкнений 23 години на добу, це завжди важко, але врешті-решт ти звикаєш до цих санкцій, тому що ти вже проходив через це раніше, будучи покараним, будучи в такій ситуації, але тобі не подобалося так жити, бо ти знав, що кожен, хто йде під дощем, зможе.

Уся шкода, заподіяна йому та тим, хто відбув покарання, мала б на цьому зупинитися, але ні, під час пограбування Гуго двічі вдарив Дельфіма ножем у живіт, вони погано поводитися з чоловіком, щоб відібрати у нього небагато, кілька грамів героїну та близько 30 ескудо, тобто близько 10 грамів, чоловік, який поплатився за своє прізвисько Дельфім, о патіньяс, патіньяс, тому що він сидів у в'язниці за пограбування поїзда, його вбили, про це багато говорили і знали в той час, було топ-пограбування, тому що мова йшла про великі гроші, це була непомірна сума, в той час саме поїзда перевозили гроші з банків між Сінтрою і Лісабоном. Пограбування сталося неподалік від залізничного вокзалу Сінтра-Лісабон, і там був убитий чоловік, але вони так і не змогли довести, що саме він скоїв вбивство, так і не змогли.

Вдалося довести, що він був справжнім організатором вбивства, але його засудили, і під час перебування у в'язниці до нього кілька разів приходили з обшуками, щоб наркотики, він нікому не давав наркотики, він їх продавав, сам зберігав наркотики, знайшов сейфи в камері, тільки за допомогою батого туди можна було потрапити, але на цьому поки що все.

У нього було Патіньяс, яке він отримав, бо нікому не довіряв, нікому не давав, знав, що рука руку мие, іншими, він міг дати, щоб заробити, міг допомогти, коли люди просили його про допомогу, а Гуго був бунтівним хлопчиком, він був зарозумілим. Після цих подій Дельфіма перевели до Коїмбри, Тікінью - до Єврейської долини, а тим часом і мене. Це було в 1998 році, якщо бути точним; Це був 1998 рік, 27 червня, я вже розійшовся з Уго, він був в іншій камері, були фактори, які призвели до цього, інші товариші, які шукали його, самі були піраньями, тому що щодня вони крали близько 30-40 грамів, щоб викурити і вжити, вони приваблювали натовп, тому що вони завжди були орієнтовані, це називається послідовність наркоманії, і це було в той час, коли він вийшов з манко, ми вирішили, що будемо сидіти в одній камері, але ці піраньї завжди говорили про це.

Я відібрав у них простір для маневру, бо вони знали, що я справжня піранья, я приваблював друзів, бо вмів ладнати з ними.

Я знала, як ужитися з контекстом ситуації, і це те, що робили ці люди, які жили зі мною в обставинах того моменту, вони говорили про мене погані речі, вони говорили про мене погано, і все це з наміром скористатися тим, що отримала дитина, вони хотіли уваги для себе, вони хотіли уваги для себе, щоб вони могли бути тими, кому буде добре, Я не заперечував проти цього, я знав, що життя таке, що кожен хоче бути здоровим і бути вдячним за те, що він отримує для блага, але вони були тими, кого я завжди потребував, і вони теж потребували мене, Ми стали єдиною силою, іншими словами, якщо вони хотіли пограбувати, вони отримували нашу допомогу, але вони також повинні були заплатити за це, і саме тоді мене перевели на курс у Vale de Judeos, я був уже два або три місяці на курсі, коли Хьюго Паста перевели до Vale de Judeos, Коли він прибув, я привітав його як брата, тому що у нас вже була з ним дружба. У Vale de judeus чотири палати, палати А, В, С і D, я був у палаті D, я був у палаті з Делфімом, якого вже перевели з Коїмбри до Vale de judeus, і саме тоді я сказав Уго, якщо він хоче залишитися.

в моїй камері, він хотів, але був ще один момент, якого він боявся, тому що він вже намагався вбити Дельфіма в Лінійо, а також двічі вдарив його ножом, він хотів відправити сюди чоловіка з 3-го поверху, і його двоюрідний брат, Бенто, зупинив його, але він не хотів залишатися зі мною в моїй камері, не тому, що він не хотів, а тому, що він боявся помсти Дельфіма. Він вже робив різні речі у в'язниці, його поважали, він був людиною, яка легко мститься, і був відомий як такий, але я сказав йому, що забудь про це, він не буде тобі, ніхто не буде, у мене були хороші стосунки з Дельфімом, я кілька разів говорив йому, що мені не подобається те, що вони з ним зробили, але він сказав мені, що вже забув.

Я писав диплом, і ці переходи були пов'язані з розбірками, що сталися в Ліно. Уго Раста і Кадета звинувачували у справі про вбивство, що сталося в Ліно. Ми були досить молодими і походили з Ліно, я міг би назвати всі їхні імена, але не буду називати лише деякі: Тікіньо, Джонсон, справжній футболіст, він представляв усі команди у в'язницях, де він був або був, Тоні Гайвота, його перевели, тому що він також здійснив кілька пограбувань наркодилерів у Ліно, був ще Зе То, з яким я багато жив, він ще не був у в'язниці, я жив з ним під одним дахом, у нас було кілька друзів.

У мене була своя, у нього - своя.

Але цікавість цієї історії була для мене зворотною, я зустрічався з дівчиною, яка вживала кінські наркотики, і вона також займалася проституцією, фактично вони обидві були повіями, мені не подобалося жити залежним від жінки, але вона мені подобалася до такої міри, що я жив з нею. Я тоді вживав лише кокаїн, я не дуже добре ставився до того, що вона вживала героїн і кокаїн, але я підтримував стосунки, вона мені подобалася, Зе То і Ана також були наркозалежними, і цікавим у цій історії є те, що я завжди казав Зе То відмовитися від коня, я завжди казав, що не буду вживати героїн, пізніше я став залежним у в'язниці, і в цей час я перебував у Єврейській Долині, Раста і Тікіньюо були там, це були гарні часи, на ринку було багато товару, іншими словами, було багато наркотиків, а Єврейська долина - це шанована в'язниця, через яку проходить багато чоловіків, засуджених до максимальних термінів ув'язнення, і вона завжди мала репутацію небезпечної в'язниці, там завжди відбувалися вбивства, тож це була в'язниця з важкою репутацією.

Оскільки на ринку було багато матеріалу, кожен хотів продати, щоб мати більше матеріалу, і так почалася суперечка між Дельфімом і Буратіно, який сидів у в'язниці за міжнародну торгівлю наркотиками,

Він був ватажком, а оскільки чоловік уже мав досвід перебування у в'язницях від півночі до півдня Португалії, саме тоді знову почалося те, чого я не хотів бачити або знати. Буратіно заплатив Гуго велику кількість наркотиків, щоб той побив Дельфіма, і той втягнувся і жорстоко напав на чоловіка в роздягальні, все через ревності; Дельфім продавав більші пакети, а їхні були слабшими, тому Буратіно заплатив йому, щоб той побив Дельфіма.

Це була не дуже приємна подія, але прийшов час, оскільки я вже мав і відбув кілька покарань, у мене проблеми, мене почав переслідувати хлопець на ім'я Марко, він сидів у в'язниці за вбивство свого брата, і оскільки мені потрібно було курити щодня, я почав збирати гроші, і саме на одній з таких зборів з'явився цей Марко, він не хотів, щоб я взяв гроші, він думав, що має право, оскільки він сидів там більше років, ніж я, він підставив мене, іншими словами, він хотів, щоб я не взяв гроші зі , оскільки у нього теж були гроші, які потрібно було зібрати. Ми обмінялися словами, в яких він показав свою фізичну силу, але нічого не сталося, і я пішов зі своїми грошима, але це був початок завоювання ворога, я навіть зіграв у футбол, в якому на кону був обсяг тютюну для команди, яка виграла, він грав за команду-суперника, і я зустрівся з ним.

Я пішов грати з групою, яка приїхала з Лінійо, моя складалася з Тоні Гайвоти, Хорхе, Зе То і Луїса, ми були спортсменами і знали, як грати, ми хотіли виграти, навіть якщо нам довелося недооцінити суперника, і це сталося, ми програли, ми програли гру, тому що я був головою ставки, я віддав свій телевізор, жадібно бажаючи виграти певний обсяг, я віддав його Рамону, Я не хотів програвати, я сказав, що не буду платити, вони всі розсердилися на мене і зажадали обсяг тютюну, але вони мовчали, тоді Маркан продовжував говорити, що він хоче обсяг, і я погодився, тому що я був не правий, це була гри, він був спортсменом, він завжди боровся за розум і проблем, коли це було необхідно. Я продовжував, але хлопець продовжував мене провокувати; Одного дня я збирався йти на курси столярів, саме тому я поїхав туди, в долину євреїв, того дня сталося неминуче, охоронець пішов відкрити мою камеру, я рідко залишався в камері, але того дня я був розчарований, я не викупив достатньо наркотиків, я збирався сходами на курси, і тут з'явився Марко, він зіткнувся зі мною, тому що був розчарований, і оскільки вже були провокаційні матеріали на мою адресу, я не вагався, я його, і він відреагував, але він нічого не зробив.

мав шанс, він його вже вивчив, він був бійцем, але він відчайдушно намагався спровокувати те, що сталося, це було сенсаційно, словами, я не застосував жодного покарання, тому що в той день там був завідувач відділення, Едуардо, так його звали, чоловік близько двох метрів на зріст, фізично сильний, він був чесною людиною, прямолінійною людиною, і він залишив все як є.

Я продовжила курс, завжди в очікуванні будь-яких авансів з його боку, тому що я усвідомлювала, що він витратив деякий час, щоб спровокувати мене, і тому я вжила заходів обережності, які у всіх нас є інстинктами, здоровий глузд жінки шостим почуттям, але чоловіки також мають його. Шосте почуття - це непередбачуваність, це вміння грати, бути і поважати, після цього нічого не сталося, я намагалася спровокувати пізніше, але це не вдалося, тому що мій стрижень був сильним, він був забезпечений Хьюго Раста, одним з найшанованіших чоловіків в той час, коли я жила в монастирі, я просто не вважала його першим, тому що першим була я; Все, чого він навчився, відвагу, яку він проявив, я вже мав відвагу і я вже пройшов, я ввібрав, я ввібрав відвагу, знаючи, що у мене є воїн, вірний чоловік, поет, людина, яка любила поезію, але навіть у цьому я був кращий за нього. Мені подобалося його слухати, я написав кілька віршів, один з них присвятив йому,

Я був найкращим, я був харизматичною фігурою того часу, коли я бігав, я був хитрим, я був сильним, я був розкутим, мені вдалося взяти реванш в середині, де я жив з рештою ув'язнених, я спіймав багатьох, але всі вони були мирними людьми, людьми, які працювали, але не я. Коли я перестав працювати і отримав диплом, я став тим, ким не хотів бути, левом темряви, я повернувся до Ліно, і тоді все пішло на мою користь, тому що я повернувся в будинок, де я вже був і домінував, це було підтвердженням мого існування, відродженням домінування, яке я вже мав у цьому будинку, тому що я зберіг повагу, це було важко, тому я вирішив шукати більш легкі шляхи виживання, ніж ті важкі, які я вже знайшов.

Це центральна в'язниця Лісабона, в ній сидять всілякі покидьки, які тільки є в житті, деякі з них пішли на злочин через збіг обставин, інші пішли на злочин по совісті, завжди був добрий фактор, я не боявся нічого більше, ніж самого себе, тому що я вже все зробив, від того, щоб бути добрим, другом, захисником, примирителем, тим, хто розбирався у всіх ситуаціях, які були гіркими, які говорили мені ті, хто виговорився, тому що я відчував велике співчуття, я взяв на себе почуття єдності і не хотів розчаровуватися. Я продовжував свій шлях до умовно-дострокового звільнення, але попереду був ще довгий шлях.

Я прийняв рішення, що не буду робити нічого, що могло б мені зашкодити, але буду працювати, щоб отримати свободу. Все ускладнювалося тим, що я протистояв добре структурованому керівництву, але з цим керівництвом я міг би виграти все, що завгодно. У той час я не сприймав, що мотив цього управління був настільки жорстким, що це був авторитарний режим, тому що я не був готовий прийняти цей режим, я хотів якнайшвидше вийти з в'язниці, але це стало ще складніше, але я залишу це для наступних читачів, щоб вони могли зрозуміти цілий шлях, який я не втомлююся повторювати, який був важким, тому що це був час переходу Мануеля Т.; директор, з яким я познайомився. На зміну директору, з яким я познайомився, прийшов Жоао Г., людина, яка приїхала з Макао, колишній інспектор судової влади, людина, яка вже пережила напад мафії, що існувала в Макао, на прізвисько 24 Кілатес, було вбито кілька охоронців, під час виконання своїх обов'язків, оскільки ця установа належала португальській адміністрації, тому вони надіслали державне підкріплення, щоб служити нації.

Він пережив напад, втік, але його охоронець був убитий, він піднявся, дійшов до адміністрації Ліньхо, прямої людини, я йому сподобався, коли він мене побачив, він надіслав мені повідомлення, що довіряє мені, але мені було байдуже, тому що я зрозумів трансформацію буття, я вважав себе королем...

скорпіона, з отрутою в крові, я не покликав його, і тому я програв.

Все почалося з мінімального покарання в житловій камері, це було покарання, воно не було суворим, це вважалося дуже нормальним покаранням в товариському ритмі в'язниці, але для мене це стало кошмаром, я не приймав такого покарання. Наглядач Жоао Г. приходив до мене в камеру, поговорити зі мною, допомогти мені, я не приймав цієї допомоги, я підозріло ставився до переконань, тому що він мав рацію, він вимагав натомість прямої співпраці в усьому, що він хотів знати, я хотів цього робити, тому що це ніколи не було моїм місцем для співпраці в цих службах, але це було доказом того, якою хорошою людиною він був. Після цього покарання почалося найгірше, я прийняв два психотропних препарати, біля мого вікна були: мисливець, Чібанга і Піранья, саме мисливець дав мені два психотропних препарати, повз проходив старший, це був чоловік, який привів мене до карцеру, його звали Сампайо. Оскільки дія психотропних препаратів все ще була на мені, мене розлютило те, що Сампайо проходив перед моєю камерою, я розбив всю камеру, підпалив матрац, вибрався назовні, коли охоронці пішли мені на допомогу, я втік, вийшов у двір, взяв палицю і два камені і написав на правій руці: "Помста", "Жорстоке бажання". Того дня я був готовий вбити охоронців або будь-кого іншого, хто прийде.

Але вони були розумні, як завжди, вони прийшли поговорити зі мною, у них не було іншого виходу, тому що вони знали, що я розлючений і мали ціле крило, щоб захистити мене, якщо я так проголошу, але я не залишився, оскільки я не знав, як боротися, не будучи правим, через кілька годин я прийняв викуп, тобто період, в який ми закінчили переговори, і щоб я не зробив занадто багато, я погодився, що вони дадуть мені 20 днів у дисциплінарній камері, тобто кульгавий, тому що тоді я познайомився з Альфредо М., ПСП, колишнього бандита, негідника і парафіянина, він скористався своїм становищем, щоб працювати, щоб почати свою роботу в мафії, він був жорсткою людиною, тому що вже був чемпіоном з боксу в середній вазі, я добре його знав, і саме тоді, коли я потрапив до карцеру, зі мною стався епізод, якого я не хотів, і який міг забрати його життя, тому що він вже мав досвід спілкування з чорношкірими, які йшли відбувати дисциплінарні стягнення, Це був важкий час, я вже знав, що відбувається, і я вже сказав вголос, що не буду терпіти такого побиття від нього, тому що керівництво було хитрим, мафія була створена, всі чорні, які порушили покарання і вчинили або отримали якесь покарання за неповагу до охоронців або служб, персоналу або керівництва, платили через Альфредо М., він був колишнім спецназівцем, колишнім копом, він знав багатьох з них, і я вже знав його як такого, але коли він проголосив вголос

Я знав, що Альфредо М. прийде до мене, але тоді я помилився. Вони намагалися вбити мене, коли я йшов до роздягальні, щоб прийняти душ, їм це не вдалося, з ним було ще двоє поліцейських, які захищали мене, але не змогли зупинити. Саме тоді я показав їм, що хочу мати причину для життя, яку мені прищепили як байстрюку, тому що я вже жив у цьому районі.

Я рано батька, рано став дорослим, і це вплинуло на моє подальше життя, тому що це досвід і трансценденція майбутнього, спосіб життя, на який лягає виховання, і коли воно суворе, ми змушені мати суворіше виховання, воно рано приносить те, чого, можливо, ніхто не хоче.

Саме тоді пройшла фаза Марка, саме тоді я почав більше хотіти розуму, потрібно було прийняти рішення на рівні партнера та керівництва, але я знав, що нагляд, який з охоронців та менеджерів, стане на заваді, мені вдалося придбати та стати на заваді іншій істоті, але яка була не більше, ніж істотою, подібною до мене, іноді це питання можливостей, я прагнув, прагну і буду прагнути мати душу лузітано, я нащадок португальської породи дикої породи,

Очевидно, що спадковість існує. Іноді ми задаємо собі такі питання: чому ми існуємо, хто ми, де живемо? Це питання, які змушують нас сумніватися, чи зможемо ми жити, але ми знаємо, що ми повинні перемогти, все було запрограмовано саме так, я продовжував свій тюремний шлях, пізніше, після бою Марка, з'явилася група, яка складала службу спостереження, яка називалася тюремними охоронцями, Я ловив хороших хлопців, я ловив усіх, але, чесно кажучи, вони також просто хотіли жити, вони ніколи не хотіли заподіяти мені шкоди, і я хотів ігнорувати це, ось так, я не дізнався рано, що ти не можеш завжди перемагати, я був у негостинному місці, місці, де життя нічого не коштувало, я не був зацікавлений в тому, щоб оцінити справжній сенс людини, окрім служіння.

Я служив, я служив всьому, чому мав служити, я був слухняним, я знав, що в політичній владі, в соціальній владі, в репресивній владі завжди є одна річ, ви повинні вміти прощати. Я міг стати героєм, визнаним ними, я повернувся до єврейської долини, поки мене не виключили з курсу, я повернувся до єврейської долини, я знайшов те саме керівництво в Ліно, тому що вони були тим, що я не хотів знайти, я повстав проти всього і всіх за все, через що я пройшов, ось це робилося, я жив з усім мені доведеться зробити щоб пережити все це з чим він міг зіткнутися, бо вороги були сильні

Це були машини, які все поглинали, їх називали піраньями, тобто вони повинні були все пережити, була дипломатична частина, налагодження стосунків, тобто у нас є вихователь, у нас є помічник, психолог, лікар і юрист, який з цього толк, якщо насправді немає чого сказати. У мене було кохання, платонічне кохання, яке заважає буттю, в даному випадку чоловікові, я вже мав усі радощі життя, я кохав жінку, яка досі залишається в моєму дусі, в моїй душі, в моєму житті, це була сильна пристрасть, одні з найтриваліших стосунків, які можуть існувати, які продовжуються. Кохання, задоволення, любов до істоти - це необхідність любити істоту в своє задоволення, щоб вижити.

Історія йде прямо до останньої обставини буття, всі вже знали мене, вони хотіли випробувати мене, я зіткнувся з усім, з чим мені зіткнутися, від найстрашніших кошмарів, які ми дізнаємося перед сном, це історії, розказані батьком і матір'ю, щоб ми могли жити в гармонії та добробуті, щоб добробут переважав і ми могли зберегти дари спадковості від початків буття, все, хоча і поглинається розміром, неосяжне, якщо ми говоримо про об'єднання, про рівні права

бути. Нам усім було доручено місію, вона зберігається, вона буде продовжувати зростати, я буду продовжувати бачити, як вона зростає, з енергією, точністю моментів дії, для цього я повинен мати точність. Саме з прощенням я продовжував жити так, як повинен був, і мені траплялися чесні, справжні люди, це було чудово, мені траплялися люди, здатні на все, вони були налаштовані на все, тому що мені вистачало розуму жити так, як вони, але вони хотіли бути розумнішими, я перевершував їх у всьому, я вмів поєднувати їх розум зі своєю мудрістю, вони були хитрі, але завжди хотіли бути мене, але я поєднував їх хитрість, я вмів грати, я також грав їхніми знаннями з моїми. Я продовжував жити на самоті, усамітнюючись, це були важкі часи, б краси я не бачив, скільки б співчуття не мав, я знав, що є лише один вихід. Я ніколи не хотів нікому заподіяти шкоди, я просто хотів, щоб вони залишили мене в живих, тому я вирушив у битву, яка була постійною, тому що всі вони були сильними, всі вони були істотами, але мене це не хвилювало, і я не мав нічого спільного з рештою історії, яка далі. Я був суворим до своїх товаришів, до всіх, я нікого не вибирав, я просто хотів підтримувати ієрархію в тюрмі, і я це робив, всі підкорялися мені, якщо я цього хотів, але я також дозволяв їм жити, це був мій шлях, наркотики для мене, щоб я курих, а вони могли добре ходити, були ті, хто плакав, щоб я зупинився, тому дорога була важкою, важкою дорогою

Іншого вибору не було, втечі було, це була перемога або смерть.

Незважаючи на все це, мені вдалося знайти важкий шлях, я знав, що можу вийти в середині терміну, я знав, що можу вийти і в кінці терміну, я все змінив, тобто я не хвилювався, тому що мені було добре, в'язниця була під моїм командуванням, всі мої товариші були там, саме тоді я ще більше розлютився від відчуття буття, я знав, що у мене є союзники. Я пішов шляхом зла, мене так трактували, я думав, що я лев, але я був залежний від героїну, це була важка річ, яку важко робити, споживати. Я вступив у боротьбу, боротьбу, яка має собі рівних, я зіткнувся з суддями, вихователями і помічниками, начальником охорони, я отримав від них кілька разів допомогу, але не багато, але їх було недостатньо, щоб сказати, що зі мною все гаразд, тому що подальші дії принесли мені проблему, найбільшу проблему з усіх є чи не є, я хочу чи не хочу, іншими словами, все, до чого ми можемо прагнути, було продовженням всього, що я зрозумів, а ще краще - я пережив ситуацію після розлучення батька і матері. Мій батько був військовим, мама не працювала в той час, потім вона прийшла працювати прибиральницею в "Каррі і Кабрал", вона досі там працює. Я любив свою маму, я не навчився жити з татом, тобто я жив, але я залишився

Я завжди сумнівався, тому що він не мав доброго характеру, тобто характер у нього був непостійний, він був військовим, який мав роботу в португальській державі, а я хотів більшого, тобто більшого, ніж те, що він. Але спадковість далася взнаки, точніше ми звикли бути маленькими, ми завжди зважаємо на те, хто нам дає, це буде те, що говорили всі філософи, наближення до прикладу батьків, тому що приклад, який нам дається, коли ми народжуємося, це той приклад для наслідування того, хто нас випускає у світ, в даному випадку це буде глобальний випадок, коли є батько і мати, це була робота, яка була завершенням мого дорослішання. Я став тим, ким я є, смиренною, мирною істотою, яка вміє жити, мене вважають типом, тим, хто ходить і повинен сам себе годувати, я став справжнім звіром, я більше ніколи не стикався з в'язницею, я став ідеальним вбивцею в будь-яких ситуаціях, тому що я збирався жити, і вони знали, що я готовий вбивати, щоб жити, вони вибрали справжній тип, як завжди, того, хто домінує в усіх ситуаціях, я поклявся собі, що не заподію їм шкоди, якщо вони не заподіють шкоди мені. Я продовжував, розлючений, завжди уважний до всіх рухів, або реакцій, ким би вони не були, на глобальному рівні товаришів, керівництва на рівні всього, що охоплює все буття у світі справедливості, за все це я заплатив ціну, яку було важко заплатити, за все це все було вкладено в мою подію, всі знали мене, і я знав їх теж.

Я знав усіх, це була досконалість гри, це була єдність, єдність тих, хто живе разом і щодня контактує з населенням, незалежно від ситуації; як тигр, яким я був, я не вмів прощати, вони насправді боялися мене, вони ставилися до мене з повагою, нічого не поробиш, ми говоримо про в'язницю, ми говоримо про багато речей, вона охоплює цінність, яку важко здобути, свободу, якщо нам не доведеться пройти через найскладніші ситуації в життєвих залежностях, звички, які можуть призвести до перебільшення, коли ми говоримо про споживацтво, ми споживацькі істоти, таким чином я став непереможним звіром, я називав себе левом, я боровся проти таких же звірів, як і я, з ще жорсткішими знаннями, але я не вмів прощати.

Я знав, що є багато сучих синів, і що їхній життєвий досвід був різним, деякі були дітьми добрих, а інші - поганих, як і все це, я хочу підтвердити наявність всього, що суспільство може дати, вони відпускають однакові ситуації, нічого не роблячи, всім потрібно, щоб добре, Ми живемо в суспільстві, де всі хочуть, щоб їм було, але в цьому і є краса бачити свого ближнього, близькість, якщо ти прийшов з добром, я прийму тебе, якщо ти прийшов з поганим, я прийму тебе погано, і ти візьмеш все, все моє погане, але я також знаю, що я повинен йти, я не можу бути таким, вони більше, ніж мої діти.

матері, я також повинен був поважати їх, я встановив правило, щоб усім було добре, знаючи, що злочинність продовжується і потреба велика, я дозволив собі захопитися подіями, я став так званим наркоманом, тим, кого всі зневажають, але я мав цінність і був визнаний, ніхто, ніхто не збирався зневажати мене, незважаючи на слабкість, яку я відчував в даний момент. Вони всі схвалювали і поважали мене, вони хотіли від мене більшого, я повинен був бути прикладом, я повинен був бути добрішим, слухнянішим і ласкавішим.

Я заплатив ціну те, що не показав їм того, що вони хотіли від мене бачити, я був жорстким, я був грубим, я робив все на користь свого рішення, я міг би заробляти більше, я міг би навіть мати більше користі від усього, я їм подобався, вони навіть розповідали мені свої мрії, але я став тим звіром, яким хотів бути. Це було через ситуацію, в якій я жив, ув'язнення, ізоляцію, у мене теж були жінки, все було підпорядковано платонічному кохання, я любив їх, я люблю їх.

Це все було питанням життя сьогоднішнім днем, у мене були великі платонічні та амурні закоханості до точки контакту, але я завжди уникав псувати чиясь життя, щоб отримати прекрасне задоволення, не думав, що це необхідно, я вже був у пастці, я не збирався псувати чиясь життя, якщо вони не псують моє життя. Я все ще був закоханий, я все ще

любити так, як я тільки вмів, вони всі були частиною моєї любові, тому що любили мене, щиро, поважали мене, це мені жилося погано, я був ув'язнений, я знав, що повинен боротися, щоб повернути все, що втратив, свободу, але саме тоді я не знав, як зупинитися, директори, асистенти, вихователі, охоронці хотіли, щоб я пом'якшав, я б зрозумів, але я також повинен був зупинитися, припинити все, красти, використовувати, руйнувати життя інших людей, Але я завжди був добрим, я ніколи нікого не ображав, ніколи нікого не бив, якщо не було на те причин, а якби і побив, то мені було б важко це зробити, через саму людяність, я завжди враховував моральні цінності, цінності кожної сцени, тому що я теж людина, але вони знали, що матимуть найбільшого звіра, з яким коли-небудь стикалися, але це все було запрограмовано мною, тому що я так хотів, я змушував їх чекати, в страху, що вони програють. Це була доцільність, доцільність встати, поглинути і домінувати, я зрозумів це рано, ще до того, як потрапив до в'язниці, це були важкі години, дні, які ніколи не минали, роки, які я мав відсидіти, я домінував, тому що я мав контролювати ситуацію, яка була далі, я навіть жартував, але жарт мені дорого обійшовся. Тому що мавпа, яка грається, мавпа, яка грається з маминою пиздою, я вмирав у грі, тому що я знав, як контролювати. Я був на тренуванні, хотів трохи потренуватися і попросив його прийти і потренуватися зі мною,

Я був слабкою фігурою, це було просто для розваги, я стиснув його шию, він втратив свідомість, але в цей момент я відчув напругу в собі, що я не хотів робити, як мені показували, я грав, я подивився на нього, я встав і він пішов зі мною, я запитав його, чи все в порядку, відповіді не було, але коли я подивився на нього, у мене виникло відчуття, що дійсно сталося, тому що він втратив свідомість. Я була, не усвідомлювала, наскільки я сильна, і це був початок пекла, через яке я вже пройшла:

- З тобою все ? Я вже почав хвилюватися.

Я завжди виявляв до нього співчуття, я не хотів заподіяти йому болю, я дивився на нього, щоб вгамувати все зло, я неправильно зрозумів його з тренувань, це було перебільшенням з мого боку, він закінчив життя самогубством, і все це було в надії одного дня опинитися в долині євреїв.

Я сподівався, що буду жити в єврейській долині, для мене це була проста диверсія, іншими словами, це було тренування, до якого я не був готовий, мої сили були на піку, я домінував, тому що вмів домінувати, але, як і в житті, за все треба платити, я заплатив високу ціну за те, що був занадто чоловіком у в'язниці, я відсидів до 5/6 свого, іншими словами, будь-який

Ув'язнені з терміном покарання понад шість років можуть скористатися перевагами 5/6, це закон.

Але у нас є середина терміну ув'язнення, приблизно 2/3, а потім 5/6. Я вийшов на 5/6, це була програма, розроблена для того, щоб покращити мою біографію під час мого ув'язнення, під замком, я мав справу з хорошими людьми, людьми, з якими я вів переговори, які були частиною керівництва, людьми, яких я міг би навіть полюбити, якби захотів, але після тютюну, а далі цього справа не пішла, я відчув величезну ненависть до цих людей. Це були люди, які для мене нічого не , тільки для начальства через обов'язки, які вони виконували. Була заступниця начальника, яку я дуже поважала, вона була першою жінкою, якій я кинула виклик, я була лояльна, але потім подумала, що зробила помилку, саме вона відмовила мені у першому умовно-достроковому звільненні за 10 років ув'язнення. Вона не цінувала мене і вимагала, щоб я пройшов тест на наркотики, але я був занадто хитрий, щоб зрозуміти, що цим все закінчиться, тому мене достроково звільнили після заяви, яку я подав судді. Вона надала мені чотири дні тимчасової відпустки, за умови, що мене вислухає керівник, і вони наказали це, надала йому чотири дні тимчасової відпустки, продовженої за умови, що він пройде тест на наркотики, іншими словами, маневр, вони завжди знали, і я також багато разів недооцінював його, але я завжди поважав його, тому що він заслуговував на мою повагу. Це були люди, які

вони робили все можливе, але так сталося, що тест виявився позитивним на вживання опіатів, тобто героїну, канабісу, гашишу, але я зіграв на свою користь, коли подавав заяву, я заявив все, що мав заявити, тому що я був споживачем, я попросив у своєї лікарки Ани Ф. ліки, тому що я звернувся до неї за допомогою під час гарячої суперечки або після неї, тому що вона допомогла мені в усьому, я попросив у неї ліки, які називаються "Трамал", і це був момент, коли я відчув, що у мене є союзник, доктор Ана Ф. або "Трамал" звинувачував мене в вживанні опіатів у звичайних обставинах, це була ситуація, в якій я був би чистим. У мене був позитивний результат на опіати в тесті на наркотики, тоді я склав $2 + 2$, іншими словами, я був очищений від тесту на наркотики моїм лікарем, вона допомогла мені, вона передала підтверджуючий документ на питання, тест на наркотики, як і я, оскаржив прийняте рішення, моє право було подати, я подав апеляцію і звернувся до найвищого суду, до судді суду, що виносить вирок, це найвища судова інстанція для ув'язнених, які можуть бути звільнені, з перевагою відбуття 2/3 терміну покарання, почалася боротьба, я фізично напав на тюремного охоронця, це не тому, що я хотів, він шукав мене, моя репутація була відмінною в тюремному середовищі, мене поважали, але я також побудував цю повагу, повагу, поважаючи, я знав, що

Я не міг грати проти системи. Система перемагає сама по собі, тому що повинен бути соціальний порядок, все, що можеш бажати, добробут, рішення були різноманітними, у мене було все, все, що в моїх силах, щоб мати можливість скористатися 2/3 вироку, оскільки моя репутація була величезною серед охоронців і серед моїх товаришів, були охоронці, які також хотіли кинути мені виклик на психологічному, фізичному рівні та на всьому іншому, про що ви можете подумати, тому що я знав, що це може статися в тих випадках, які я повинен був дотримуватися, слухання призначені на середину 2/3 і 5/6 вироку, заява ґрунтувалася на чистоті мого звіту з питання скринінгу каннабісу; У цій заяві я сказав судді, що аналізи показали наявність шабону або гашишу, але оскільки я соціальна істота, я ніколи не жив під захистом у в'язниці, тобто я повинен був спілкуватися з рештою ув'язнених, і я сказав судді, що на той час я нічого не вживав, аналіз показав тільки гашиш, тому було логічно, що якщо я був з людьми, які вживали, і ми жили разом у закритому просторі, то для мене було цілком нормально показати гашиш, тому що я дихав цим повітрям. Рішення про моє тимчасове звільнення відклали, тому що було Різдво і суддя їхав на два тижні.

Різдвяні свята, але вона випередила мене і подарувала мені Після майже двох з половиною місяців, це був довгий час , оскільки я хотів вийти з , тому що

Я був у цій ситуації багато років, десять років. Але я пододала це і добре трималася до того дня, коли вийшла з нестабільного ринку праці, мені дали чотири дні подовженої відпустки, яку я успішно завершила. Але це мало бути складніше для мене, тому що я повинен був бути більш поважним і триматися подалі від неприємностей, але як тільки я працювати, через два місяці мого тимчасового контракту, з'явився хтось, хто хотів стати на моєму шляху, і це сталося. Я вплутався в бійку, в якій з хлопцем трохи погано обійшлися, але мені пощастило, що це була особистість, особистість з чоловічим репертуаром, нас закрили в камері, за рішенням слідства, при цьому нас почули, я відправив папір з вибаченнями, щоб він мене не чіпляв, в не було необхідності. Спочатку він не хотів слухати хлопця, бо казав, що цього не може бути, що це не може бути жартом, бо він намагався вдарити мене ножом. Потім він прийняв версію хлопця і подзвонив мені, і я розповів йому ту ж версію, що це було тренування, жарт, що це могло закінчитися погано, він також не дуже добре сприйняв версію, яку я йому розповів, тобто, оскільки він був патрульним, він вже мав багато років служби і мав справу з "каздатролами", тобто, так називають тих, хто вже багато років сидить у в'язниці, ні зі мною, ні з хлопцем нічого не сталося, вони вивели нас покарання.

Я продовжував жити нормальним життям, почав ще більше уникати проблем, мені вдалося успішно взяти ще чотири вихідних дні, а потім це сталося знову, в березні 2007 року, у мене залишалося 11 днів до того, як міг взяти ще один вихідний, на початку квітня я обдурив людину з наркотиками, іншими словами, я дав йому пісок замість справжньої речовини, він на мене, я не міг вдарити його, інакше мене б покарали, мене вже попереджали, я просто захищався, і все.

Але проблема ніколи не приходить одна, я відпустив її, ось що сталося в результаті цієї причини, не могло статися, розгорнулося, знову рига, але цього разу я не збирався вийти сухим з води, вони збиралися відрізати мене, і це сталося. Я покликав до себе в камеру людину, щоб отримати деяку інформацію, тому що цій людині не подобалося, яким я , і я присягнувся людині, яка дала мені інформацію, Нуно Малуко, справжньому воїну, він також був у важкому стані, як і я, я присягнувся йому від імені мого племінника, що я нічого не зроблю, що я просто хочу знати його ім'я. Я цілий день наполягав обіцянці, що я нічого не зроблю, ми вже майже закінчували роботу, я покликав людину до себе в камеру і запитав, навіщо він говорить про те, чого він не робив.

Я знав, що Нуно Малуко ніколи б не збрехав мені в такій ситуації, він був одним з тих, кого я завжди поважав, тому що він також був справжнім воїном, я розлютився на нього за те, що він відрікся від мене і відрікся від Нуно. Я напав на нього, і саме тоді до моєї камери зайшов охоронець і побачив чоловіка, який лежав на підлозі бездиханний від мого удару, але охоронець нічого не бачив, він бачив лише впалого чоловіка, він не міг нічого сказати, не будучи свідком цього, але цей хлопець був , і саме це ускладнило б мою ситуацію, Але навіть при цьому я знав, що мені це не зійде рук, тому що я ніколи ні на кого не доносив, а вони дуже хотіли мене покарати за все, керівництво, начальство, тому що я ніколи не мовчав, коли ув'язнені на скаржилися. Мене завжди вважали таким, пропагандистом цих справ чи форм боротьби, і тоді мені дали п'ять діб, я відбуду їх у камері, це було покарання, я захищався, стверджуючи, що людині стало погано і вона впала, а він сказав свою версію, що його справді побили, і це сталося в той час, коли мої 2/3 мали бути оцінені. У мене були б хороші шанси вийти, якби зі мною не було нічого поганого, тобто ніяких дисциплінарних санкцій між ними. Але цього разу мені справді довелося б заявити про свою невинуватість, коли мене заслуховували на 2/3, і я сказав лікарю, що я не винен і що я нічого не робив,

Я не взяв це до уваги, мене образила ця ситуація, але я дочекався рішення, і рішення відрізало мені можливість вийти на свободу на 2/3, так що я міг би отримати вигоду тільки від нової оцінки, оцінки моїх 5/6 покарання, іншими словами, я вийшов би на 5/6, тому що закон сприяє цьому, в даному випадку, я вийшов би на 5/6 в будь-якому випадку, але це коштувало б мені ще майже 3 роки в'язниці, замість того, щоб наполягати на подачі апеляції про скасування рішення судді, щоб я міг отримати новий розгляд до 5/6, для чого мені довелося б спокійно провести щонайменше півроку. Покарання було винесено в березні, в травні того ж року мене слухали про умовно-дострокове звільнення, рішення про скорочення на 2/3 ще не прийшло, ось тоді моє життя могло ще більше ускладнитися, мені було боляче, сумно, але я також знав, що основна частина мого покарання вже пройшла. Тоді сталася ситуація, цього разу з охоронцем, це могла бути ситуація, яка могла б пройти, якби не те, що охоронець розмовляв зі мною в грубій і різкій формі, я не виконав його наказ, вдарив його в обличчя, він був зі мною один, але прийшов інший охоронець, він приєднався до свого колеги дуже швидко, і вони разом накинулися на мене, я більше не бив його, вони також швидко припинили спроби напасти на мене, вони просто попросили мене піти в медпункт, прийшло начальство

Я сказав їм, що нічого не сталося, тільки те, що я не виконав наказ, тому що у охоронця все ще текла кров з рота, вони знали, що це агресія в будь-якому випадку, від простої агресії до нещасного випадку, і це те, що я їм сказав, у мене не було причин нападати на охоронця, я навіть добре з ним розмовляв, я також сказав їм, що це був нещасний випадок, і це те, що я завжди стверджував.

Мене тримали під замком в очікуванні слідства, дзвонили в відділ безпеки Єврейської долини, викликали приймальню. Але я був готовий відстоювати свою тезу про те, що це дійсно був нещасний випадок, я не міг визнати, що це був мимовільний акт, я б програв. Тому мені довелося виходити того, що якщо я хочу продовжити цю тезу, то між охоронцями має бути протиріччя. Охоронець Лейте був тим, хто зазнав нападу, але він також ніколи не писав, що я насправді напав на нього, рапорт склав інший охоронець, який привів туди хлопця, який перебував під охороною, він також ходив до лазарету, це рутинна, оскільки ув'язнений перебуває під охороною, його повинні супроводжувати охоронці, я точно знаю, що він бачив, що я зробив, тому що він був свідком всього, тому саме він склав рапорт на мене, щоб я був покараний дисциплінарним стягненням, який притягнув мене до відповідальності, а потім ще й до суду.

Але в день, коли мене заслуховували в прокуратурі, я дізнався, що проти мене порушили справу за нібито напад на охоронця Лейте, але людиною, яка супроводжувала мене в той день, був охоронець Олівейра, історія цього охоронця зі мною - це була дружба, яка виникла у в'язниці, я був на курсах офісних додатків на комп'ютерному рівні, у мене був монітор на ім'я Ліна, я ненавмисно закохався в неї, і цей охоронець, Олівейра, теж любив її, і він її порізав. Він знав, що вона подобалася мені, а я подобався їй, і з цього почався зв'язок, він подружився зі мною, він міг говорити про мене погано, щоб отримати її, він почав більше розмовляти зі мною, і він слухав мої свідчення в прокуратурі, і він записував все, що я говорив, я стверджував, що це була випадковість, тому що я ніколи не міг уявити, що цей охоронець допоможе мені, я йому сподобався, після цього він опинився в Монсанта", в'язниці, яка була переобладнана зі звичайної в'язниці на в'язницю суворого режиму, саме там у травні 2007 року відбулося відкриття в'язниці, а я тим часом поїхав до Монсанта, тому що мені потрібно було дочекатися розгортання процесу, складна в'язниця, яка була зроблена для утримання терористів, більш жорстоких злочинів, злочинних організацій, за нами постійно спостерігають, постійно, тому що ми живемо в більш суворому режимі, тобто спочатку ув'язнені перебувають у більш суворій обстановці.

Вони всі були в наручниках, виходили з камери, мали лише одну годину відпочинку на день. Але я потрапив туди лише в травні 2008 року, і я також перебував у такому режимі, коли мене замикали в камері на тривалий час, але наручників вже не було, у мене був режим, який не був відкритим, але у нас були інші заняття, у нас був футбол, гандбол, тренажерний зал, ми також могли ходити в бібліотеку, але все це було з перервами, не в один і той самий день.

Я пішов відповідати і знову захищав ту ж саму тезу, але коли я вийшов з фургона, щоб піти, я побачив, що констебля Лейте, правопорушника, супроводжує констебль Олівейра, і я навіть не уявляв, що на мене чекає приємний сюрприз, коли я почав слухати свідчення констебля Лейте, я почув тезу, яку я захищав на допиті в прокуратурі, і саме тоді я відчув, що констебль Олівейра допоміг мені. Суд також стверджував, що вони не були впевнені, що це дійсно був нещасний випадок, але вони зробили те, що повинні були зробити, і якщо немає доказів протилежного, ніхто не може бути засуджений. Мене виправдали, і мій адвокат теж був чудовим, оскільки я чекав на суд у в'язниці суворого режиму Монсанта, вони дали мені оцінку, мені залишалося рівно два місяці до звільнення, і вони перевели мене до в'язниці в Алкоцентрі, я вже провів час у цій в'язниці, у мене було переведення, яке мені не було потрібне.

Це було після кількох вимог, які я вже висував у в'язниці, це в'язниця відкритого режиму, яка називається колонія, коли мені залишилося два місяці, вони відправили мене туди, щоб я вийшов на вулицю, я вийшов.

Я дуже хотів опинитися у в'язниці відкритого режиму, тому що я провів півтора року в "Монсанта", і незалежно від того, скільки роботи ми там виконуємо, це дуже закритий режим.

неможливо було потрапити з наркотиками, тому що туди не могла потрапити ні їжа, ні що-небудь ззовні, в кабінеті було скло, яке не фізичного контакту, але я завжди казала собі, що з усього поганого, зі мною трапилося, я виграла від відмови від героїну.

*** ЗАКРИТТЯ.

PINK FLOYD - МИ І ВОНИ

"Ми і вони

Зрештою, ми з тобою звичайні люди. Я і
ти.

Одному Богу відомо.

Це не те, що ми хотіли б зробити Вперед,
він кричав з тилу
А передній ряд загинув
А генерал сидів і лінії
на карті ходили з боку в
бік

Чорно-синій

І хто знає, що є що, і хто є хто Вгору і вниз
І зрештою, це лише кругом і кругом Хіба
ви не чули, це битва слів Плакатник
плакав.

Слухай, синку, - сказав чоловік з
пістолетом, - тут є місце для тебе.

"Я маю на увазі, що вони не збираються тебе вбивати,
тож якщо ти даси їм короткий, різкий удар струмом, вони
більше цього не зроблять. Зрозумів? Я маю на увазі, що
він легко відбувся, тому що я б дав йому прочухана - я
вдарив його лише один раз! Різниця була лише в тому.

але насправді... я маю на увазі, що хороші манери нічого не
варті, чи не так?"

Вниз і назовні
Нічого не поробиш, що в книзі "З, без" дуже
багато про те, що
І хто заперечуватиме, що саме за це йде боротьба?
З дороги!
Сьогодні важкий
день
У мене в голові багато
думок, бо не вистачає
грошей на чай і шматок
хліба".
Старий помер.

АВТОРСЬКЕ ПРАВО© PINK FLOYD
